

(Upozorenje : urednički pročišćeni tekst; "Narodne novine" broj 76. od 01.07.2009., broj 153. od 21.12.2009., broj 116. od 13.10.2010., broj 145. od 24.12.2010., broj 57. od 25.05.2011. i broj 130. od 16.11.2011., u kojima je naznačeno vrijeme njihova stupanja na snagu)

ZAKON O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) *Ovim se Zakonom uređuju: ustrojstvo i nadležnost državnih odvjetništava, uvjeti i postupak za imenovanje i razrješenje državnih odvjetnika i njihovih zamjenika, njihove ovlasti, prava i dužnosti, kao i njihova stegovna odgovornost, obavljanje poslova pravosudne uprave i državnoodvjetničke uprave u državnim odvjetništvima, uvjeti za prijam službenika i namještenika, čuvanje službene tajne i osiguranje sredstava za rad državnih odvjetništava te druga pitanja od važnosti za njihov rad.*

(2) *Ovim se Zakonom uređuje i ustroj, rad Državnoodvjetničkog vijeća, uvjeti i postupak za izbor njegova predsjednika i članova te druga pitanja važna za rad Državnoodvjetničkog vijeća.*

(3) *Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, za osobe u muškom rodu, uporabljeni su neutralno i odnose se na muške i ženske osobe (državni odvjetnik/državna odvjetnica, istražitelj/istražiteljica, savjetnik/savjetnica, sudac/sutkinja i dr.).*

Članak 2.

(1) *Državno odvjetništvo je samostalno i neovisno pravosudno tijelo ovlašteno i dužno postupati protiv počinitelja kaznenih djela i drugih kažnjivih djela, poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske te podnositi pravna sredstva za zaštitu Ustava i zakona.*

(2) *Državno odvjetništvo obavlja svoje ovlasti na osnovi Ustava, zakona, međunarodnih ugovora, koji su dio pravnog poretka Republike Hrvatske i drugih propisa koji su donijeti sukladno Ustavu, međunarodnom ugovoru i zakonu Republike Hrvatske.*

(3) *Zabranjen je svaki oblik utjecaja, a posebno svaki oblik prisile prema državnim odvjetnicima, zlouporaba javnih ovlasti i osobnog utjecaja te korištenje medija i javnih istupanja u predmetima kaznenih djela za koja se progoni po službenoj dužnosti, kao i u predmetima u kojima državni odvjetnik zakonito izvršava svoja prava i dužnosti u zaštiti imovine Republike Hrvatske.*

Članak 3.

Državno odvjetništvo se ustanovljava kao jedinstveno pravosudno tijelo čiji se djelokrug, ovlasti i nadležnost utvrđuju zakonom.

Članak 4.

Državni odvjetnik je odgovoran za obavljanje poslova iz djelokruga državnog odvjetništva kojeg zastupa i kojim upravlja.

Članak 5.

Svatko ima pravo ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa ili nadležnom državnim odvjetniku slati predstavke i pritužbe na rad njegova ili nižega državnog odvjetništva, i na njih u primjerenom roku dobiti odgovor.

Članak 6.

Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Glavni državni odvjetnik), državni odvjetnik te zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika ili zamjenik državnog odvjetnika (u daljnjem tekstu: zamjenik državnog odvjetnika) ne smije biti pozvan na odgovornost za izraženo pravno mišljenje u predmetu koji mu je dodijeljen u rad, osim ako se radi o kršenju zakona od strane Glavnoga državnog odvjetnika, državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika koje je kažnjivo djelo.

Članak 7.

(1) Državno odvjetništvo ima pečat koji sadrži naziv državnog odvjetništva te naziv i grb Republike Hrvatske.

(2) Na zgradi u kojoj je smješteno državno odvjetništvo moraju biti istaknuti naziv državnog odvjetništva, grb i zastava Republike Hrvatske.

(3) Državno odvjetništvo ima svoj znak čiji se oblik i sadržaj utvrđuje Pravilnikom o unutarnjem redu.

DIO DRUGI - USTROJSTVO, NADLEŽNOST I RAD

Glava I. USTROJSTVO

1. Ustrojstvo državnih odvjetništava

Članak 8.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ustanovljuje se za cijelo područje Republike Hrvatske.

(2) U Republici Hrvatskoj može se ustrojiti

- za područje jednog više općinskih sudova – općinsko državno odvjetništvo,
- za područje županijskog, trgovačkog suda te za područje nadležnosti upravnog suda – županijsko državno odvjetništvo.

Članak 9.

(1) Svako državno odvjetništvo postupa u skladu sa svojom stvarnom i mjesnom nadležnosti, ako zakonom nije drukčije određeno.

(2) Općinska državna odvjetništva podređena su županijskim državnim odvjetništvima, a ova Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Članak 10.

(1) U okviru državnog odvjetništva zakonom se mogu predvidjeti drugi ustrojstveni oblici za kazneni progon počinitelja određenih kaznenih djela. Njihova nadležnost, ovlasti, ustrojstvo i položaj uređuje se zakonom.

(2) U skladu sa stavkom 1. ovoga članka može se ustanoviti posebno državno odvjetništvo za postupanje protiv počinitelja zakonom određenih kaznenih djela za čiji je progon Republika Hrvatska obvezana prema međunarodnom pravu.

2. Kolegij državnog odvjetništva

Članak 11.

(1) Kolegij državnog odvjetništva sačinjavaju državni odvjetnik i svi zamjenici državnog odvjetnika u tom državnom odvjetništvu.

(2) Kad državno odvjetništvo nema zamjenika ili ima manje od tri zamjenika tada o pitanjima iz članka 12. ovoga Zakona odlučuje kolegij višega državnog odvjetništva u kojem ravnopravno sudjeluju i glasuju državni odvjetnik i zamjenici nižega državnog odvjetništva.

Članak 12.

Kolegij državnog odvjetništva:

- daje mišljenje o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti povodom prigovora u postupku ocjenjivanja,

- predlaže kandidate za izbor članova Državnoodvjetničkog vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika

- daje mišljenje o kandidatima za zamjenike državnog odvjetnika u svom ili neposredno nižem državnom odvjetništvu,

- daje mišljenje o kandidatima za državne odvjetnike u neposredno nižem državnom odvjetništvu,

- daje mišljenje o godišnjem rasporedu poslova,

- obavlja i druge poslove određene ovim Zakonom.

Članak 13.

(1) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske sačinjavaju Glavni državni odvjetnik i svi zamjenici toga državnog odvjetništva.

(2) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske odlučuje o izuzeću Glavnoga državnog odvjetnika.

(3) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske poduzima radnje određene ovim Zakonom u svezi s izborom i razrješenjem članova Državnoodvjetničkog vijeća.

(4) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske osim poslova iz članka 12. ovoga Zakona obavlja i sljedeće poslove:

- daje mišljenje o nacrtima zakona ili drugog propisa važnog za rad državnog odvjetništva ili obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,

- daje mišljenja i očitovanja u postupcima pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske,

- utvrđuje opće upute državnim odvjetništvima,

- razmatra izvješća koja se upućuju Hrvatskom saboru,

- daje mišljenje o postojanju osnova za razrješenje županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika,

- obavlja i druge poslove prema Poslovníku državnog odvjetništva.

(5) Odluku iz stavka 2. ovoga članka Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske donosi natpolovičnom većinom prisutnih članova.

(6) Mišljenje o pitanjima iz stavka 4. ovoga članka Kolegij daje na sjednici većinom glasova svih članova kolegija.

Članak 14.

(1) Glavni državni odvjetnik može sazvati i prošireni kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Prošireni kolegij čine svi zamjenici Glavnoga državnog odvjetnika, županijski državni odvjetnici te čelnici posebnih državnih odvjetništava.

(2) Na proširenom kolegiju razmatraju se nacrti zakona ili drugog propisa kad se njima utvrđuje ovlast državnog odvjetništva ili uređuje drugo pitanje važno za rad državnog odvjetništva ili obavljanje državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 15.

(1) Sjednicu kolegija saziva Glavni državni odvjetnik, odnosno državni odvjetnik ili zamjenik koji ga zamjenjuje.

(2) Glavni državni odvjetnik, odnosno državni odvjetnici sudjeluju bez prava glasa u radu kolegija kod davanja mišljenja o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti, davanja mišljenja o kandidatima za zamjenike državnih odvjetnika i davanja mišljenja o kandidatima za nižega državnog odvjetnika.

(3) Kad daje mišljenje o pitanjima iz stavka 2. ovoga članka kolegij odlučuje na sjednici većinom glasova svih članova kolegija koji imaju pravo glasa.

(4) O radu kolegija vodi se zapisnik.

3. Odjeli i odsjeci

Članak 16.

(1) U državnim odvjetništvima ustanovljava se kazneni odjel za kaznene predmete i građansko-upravni odjel za građanske i upravne predmete.

(2) Glavni državni odvjetnik može za županijsko ili općinsko državno odvjetništvo odrediti osnivanje istražnog odjela.

(3) Državni odvjetnik imenuje voditelja istražnog odjela, vodeći računa o njegovim sposobnostima vođenja prethodnog kaznenog postupka i ostvarivanja u tom dijelu postupka prava i dužnosti državnog odvjetnika, propisanih u članku 38. stavku 2. Zakona o kaznenom postupku.

(4) U istražni odjel raspoređuju se zamjenici državnog odvjetnika i savjetnici koji imaju izražene sklonosti i sposobnosti za istraživanje kaznenih djela te za suradnju s drugim državnim tijelima koja sudjeluju u kaznenom progonu.

Članak 17.

(1) Unutar odjela mogu se osnovati odsjeci kao stručna tijela od najmanje tri zamjenika državnog odvjetnika specijalizirana za određenu vrstu predmeta.

(2) Raspored zamjenika državnog odvjetnika u odjele i odsjeke, kao i njihovi voditelji odredit će se godišnjim rasporedom poslova.

Članak 18.

(1) Ako je u državnom odvjetništvu osnovan poseban istražni odjel, zamjenici u tom odjelu:

- provode dokazne radnje za koje postoji opasnost od odgode,
- na prijedlog državnog odvjetnika ili zamjenika koji je zadužen spisom provode pojedine dokazne radnje u predmetima u kojima se ne provodi istraga,
- po odluci državnog odvjetnika i uz dogovor sa zamjenikom državnog odvjetnika koji je zadužen za predmet provode pojedine dokazne radnje tijekom istrage,
- pružaju pravnu pomoć drugim državnim odvjetništvima i sudjeluju u postupcima međunarodne pravne pomoći.

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik koji je zadužen s predmetom može uvijek odlučiti da će sam provesti dokazne radnje iz podstavka 2. i 3. ovoga članka.

(3) Glavni državni odvjetnik može propisati i druga pitanja iz djelokruga istražnog odjela Poslovníkom državnog odvjetništva.

Članak 19.

Na sjednicama kaznenih i građansko-upravnih odjela razmatraju se pitanja od interesa za rad odjela, a posebice praćenje rada, raspravljanje o spornim pravnim pitanjima, ujednačavanje postupanja i druga pitanja predviđena Poslovníkom državnog odvjetništva.

Glava II. POSLOVI DRŽAVNOODVJETNIČKE I PRAVOSUDNE UPRAVE

1. Poslovi državnoodvjetničke uprave

Članak 20.

(1) Poslovi državnoodvjetničke uprave obuhvaćaju osiguranje uvjeta za pravilan rad i poslovanje državnog odvjetništva, a posebice: ustrojstvo unutarnjeg poslovanja u državnom odvjetništvu, skrb o urednom i pravodobnom obavljanju poslova u državnom odvjetništvu, poslove u svezi s predstavkama i pritužbama na rad državnog odvjetništva, stručne poslove u svezi s ostvarivanjem dužnosti i prava službenika i namještenika u državnom odvjetništvu, skrb o stručnom usavršavanju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika, savjetnika, vježbenika i drugih službenika i namještenika u državnom odvjetništvu, vođenje statistike, financijsko i materijalno poslovanje državnog odvjetništva te druge poslove propisane zakonom i Poslovníkom državnog odvjetništva.

(2) Radi lakšeg ostvarivanja poslova iz stavka 1. ovoga članka, a posebno radi upisa kaznenih prijave, praćenja kretanja i strukture kaznenih i drugih vrsta predmeta, praćenja rada državnih odvjetništava i pojedinih dužnosnika u državnim odvjetništvima i njihovog ocjenjivanja Glavni državni odvjetnik ustanovljava i nadzire Informacijski sustav Državnog odvjetništva, kao interaktivnu bazu podataka u realnom vremenu.

Članak 21.

(1) Državni odvjetnik obavlja poslove državnoodvjetničke uprave sukladno zakonu i Poslovníku državnog odvjetništva.

(2) Državnog odvjetnika u slučaju njegove spriječenosti ili odsutnosti u obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave i drugih poslova koje povjeri, zamjenjuje zamjenik državnog odvjetnika određen godišnjim rasporedom poslova.

(3) U slučaju odsutnosti ili spriječenosti državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem nema zamjenika državnog odvjetnika kao i kad državni odvjetnik nije imenovan, državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva može odrediti zamjenika državnog odvjetnika iz toga državnog odvjetništva ili državnog odvjetnika, odnosno zamjenika državnog odvjetnika područnoga državnog odvjetništva, da privremeno ali najdulje šest mjeseci u jednoj godini obavlja poslove državnog odvjetnika, odnosno zamjenika državnog odvjetnika.

(4) U slučaju odsutnosti ili spriječenosti Glavnoga državnog odvjetnika, kao i kad Glavni državni odvjetnik nije imenovan, privremeno njegove poslove obavlja zamjenik određen godišnjim rasporedom poslova.

(5) Glavnom državnom odvjetniku u poslovima državnoodvjetničke uprave pomažu zamjenici – voditelji odjela i tajnik državnog odvjetništva, a u drugim državnim odvjetništvima državnom odvjetniku pomažu zamjenici – voditelji odjela, tajnik državnog odvjetništva ili službenik kojeg odredi državni odvjetnik.

Članak 22.

(1) Radi nadzora nad radom državnih odvjetništava, pregleda cjelokupnog rada područnih državnih odvjetništava, vođenja mjesečne i godišnje statistike i skrbi o stručnom usavršavanju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika, savjetnika, vježbenika i drugih službenika i namještenika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske ustanovljuje se Odjel za unutarnji nadzor.

(2) Radi usmjeravanja međunarodne suradnje, pružanja pravne pomoći i rada u tijelima međunarodnih i regionalnih organizacija kojih je Republika Hrvatska član ili s kojima surađuje na temelju posebnog sporazuma ustanovljuje se Odjel za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju.

(3) Pitanja koja se odnose na rad Odjela za unutarnji nadzor i Odjela za međunarodnu pravnu pomoć i suradnju uređuju se Poslovníkom državnog odvjetništva.

2. Pravosudna uprava

Članak 23.

(1) Poslove pravosudne uprave obavlja ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

(2) Za obavljanje poslova pravosudne uprave ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa obraća se Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, koje zahtjeve upućuje odgovarajućim državnim odvjetništvima.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa u obavljanju poslova pravosudne uprave može poništiti ili ukinuti nezakonit akt donesen u obavljanju poslova uprave ili samo donijeti akt koji u obavljanju poslova uprave nije donesen ili nije pravodobno donesen.

Članak 24.

U pravosudnu upravu spadaju poslovi koji služe izvršavanju ovlasti državnih odvjetništava a posebno izrada zakona i drugih propisa za ustanovljavanje, djelokrug i ustrojstvo državnog odvjetništva, skrb za školovanje i stručno usavršavanje državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika i drugih službenika i namještenika, osiguranje materijalnih, financijskih, prostornih i drugih uvjeta za rad državnih odvjetništava, prikupljanje statističkih i drugih podataka o djelovanju državnih odvjetništava, ispitivanje predstavljanja i pritužbi građana na rad državnih odvjetništava koje se odnose na odugovlačenje u davanju ocjene o osnovanosti podnesene kaznene prijave ili na ponašanje državnog odvjetnika, zamjenika državnog odvjetnika ili drugog djelatnika državnog odvjetništva prema stranci u tijeku postupka ili obavljanja drugih službenih radnji, nadzor nad financijskim i materijalnim poslovanjem državnih odvjetništava, nadzor nad redovitim obavljanjem poslova u državnom odvjetništvu, kao i druge upravne zadaće i poslove određene zakonom.

Članak 25.

(1) *Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa vodi evidenciju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika i državnoodvjetničkih vježbenika i drugih djelatnika u državnim odvjetništvima.*

(2) *Evidencija državnoodvjetničkih vježbenika i drugih djelatnika sadrži podatke o imenu i prezimenu, rođenju, nacionalnosti, prebivalištu, završenoj školi, stručnom nazivu, znanju stranih jezika, kao i druge podatke određene zakonom.*

(3) *Podatke iz stavka 2. ovoga članka ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa dostavljaju državna odvjetništva na način što ga propiše ministar nadležan za poslove pravosuđa.*

(4) *Podaci upisani u evidenciju službena su tajna i mogu se koristiti samo za potrebe provođenja ovoga Zakona, kao i zakona kojim se uređuju prava, dužnosti i odgovornosti državnog odvjetnika, zamjenika državnog odvjetnika i drugih djelatnika u državnom odvjetništvu.*

(5) *U obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave uz ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa evidencije iz stavka 1. ovoga članka vodi i Državnoodvjetničko vijeće za državne odvjetnike i zamjenike te savjetnike koji pohađaju Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a Državno odvjetništvo Republike Hrvatske za državnoodvjetničke vježbenike i druge djelatnike u državnim odvjetništvima.*

(6) *Način dostavljanja podataka i vođenja evidencije uređuje se u skladu s posebnim propisima o zaštiti osobnih podataka i Poslovníkom Državnoodvjetničkog vijeća.*

Članak 26.

(1) Evidencija državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika sadrži sljedeće podatke:

1. osobne podatke,
2. podatke o imenovanju i razrješenju,
3. podatke o uspjehu u tijeku studija,
4. podatke o vježbeničkoj praksi,
5. podatke o objavljenim stručnim ili znanstvenim radovima,
6. ocjenu obnašanja državnoodvjetničke dužnosti,
7. podatke o napredovanju,
8. stegovne kazne.

(2) Osobni podaci sadrže sljedeće podatke: ime, prezime, OIB, ime oca, dan, mjesec i godinu rođenja, nacionalnost, podatke o prebivalištu, završenom pravnom fakultetu, položenom pravosudnom ispitu, posebnim zanimanjima, imovinskom stanju, članovima obiteljskog domaćinstva (bračni drug, djeca i roditelji).

(3) Podaci iz evidencije su tajni u skladu s posebnim zakonima.

(4) Tijela koja imaju podatke o kojima se vodi evidencija iz stavka 1. ovoga članka dužna su ih dostaviti ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa i Državnoodvjetničkom vijeću.

Članak 27.

(1) Ako Glavni državni odvjetnik u razumnom roku ne odgovori na traženje ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa (članak 23. stavak 2.) ili ako nakon primljenog odgovora Glavnoga državnog odvjetnika ocijeni da je to u konkretnom slučaju potrebno za obavljanje poslova za provedbu zadaća iz ovoga Zakona, ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa može i neposredno tražiti od državnih odvjetništava izvješća i podatke o onim poslovima pravosudne uprave iz svog djelokruga koji su mu potrebni te u tom dijelu obavljati i izravan uvid u rad državnih odvjetništava, kao i tražiti izvješća o razlozima nepostupanja u pojedinim poslovima pravosudne uprave.

(2) Izravan uvid u rad državnih odvjetništava u obavljanju poslova pravosudne uprave iz stavka 1. ovoga članka obavljaju pravosudni inspektori ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

(3) Poslove pravosudnih inspektora obavljaju viši upravni savjetnici i zamjenici državnog odvjetnika raspoređeni u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, sukladno članku 126. ovoga Zakona.

(4) Viši upravni savjetnici koji obavljaju poslove pravosudnih inspektora moraju ispunjavati uvjete za zamjenika županijskog državnog odvjetnika.

Članak 28.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donosi Poslovnik državnog odvjetništva na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika.

(2) Poslovnikom državnog odvjetništva propisuju se pravila o unutarnjem ustroju, uredskom poslovanju, vođenju upisnika i pomoćnih knjiga, o vođenju evidencija, obrascima za rad, pravila o priopćenjima za javnost, provedbena pravila o vođenju postupka i dostavljanju odluka na jeziku i pismu etničke i nacionalne zajednice ili manjine, pravila o nadzoru materijalnog i financijskog poslovanja i redovitog obavljanja poslova u državnim odvjetništvima, rasporedu radnog vremena u toku radnog dana ili tjedna, pravila o vođenju statistika, standardi poslovnog prostora i opreme i druga pitanja od značaja za unutarnje poslovanje državnih odvjetništava.

(3) Poslovnikom državnog odvjetništva propisuje se i način obavljanja zajedničkih poslova za više državnih odvjetništava, kao i s drugim tijelima ako imaju sjedište u istoj zgradi.

Članak 29.

Glavnom državnom odvjetniku, državnim odvjetnicima, zamjenicima državnih odvjetnika, savjetnicima i stručnim suradnicima izdaje se službena iskaznica. Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom propisuje obrazac i postupak izdavanja službene iskaznice.

Glava III. NADLEŽNOST I RAD

1. Nadležnost

Članak 30.

(1) Nadležno državno odvjetništvo u kaznenim predmetima postupka protiv počinitelja kaznenih djela za koje se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, te radi ostvarivanja te funkcije ima prava i dužnosti propisane zakonom.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka u slučajevima podnošenja zahtjeva sucu istrage za posebne dokazne radnje, odnosno prijedloga za određivanje istražnog zatvora i dokaznog ročišta te obavljanja drugih radnji koje u skladu sa Zakonom o kaznenom postupku obavlja sudac istrage, pred županijskim sudom postupat će općinsko državno odvjetništvo kada se radi o kaznenim djelima iz nadležnosti općinskog suda.

(3) Nadležno državno odvjetništvo postupka u prekršajnom postupku sukladno ovlastima određenim zakonom.

(4) Nadležno državno odvjetništvo zastupa Republiku Hrvatsku u svim postupcima koji se vode radi zaštite njezinih imovinskih prava i interesa pred sudovima, upravnim i drugim tijelima, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

Članak 31.

(1) Stvarna i mjesna nadležnost državnog odvjetništva određuje se prema odredbama zakona kojima se utvrđuje nadležnost sudova pred kojima izvršavaju svoje ovlasti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ako općinsko državno odvjetništvo ima mali broj dužnosnika, Glavni državni odvjetnik može odlučiti da će poslove u prethodnom kaznenom postupku za potrebe tog državnog odvjetništva obavljati županijsko državno odvjetništvo.

(3) Pred trgovačkim sudom koji je mjesno nadležan za područje za koje su mjesno nadležna dva ili više županijskih državnih odvjetništava, postupat će županijsko državno odvjetništvo prema registriranom sjedištu pravne osobe, odnosno registriranom sjedištu ili prebivalištu trgovca pojedinca ili obrtnika koji je stranka u postupku, odnosno nad kojim se provodi postupak stečaja ili likvidacije.

(4) Kad kao stranke u postupku sudjeluje više osoba iz stavka 3. ovoga članka s područja mjesne nadležnosti više županijskih državnih odvjetništava te strana pravna ili fizička osoba, postupat će županijsko državno odvjetništvo na čijem se području nalazi sjedište trgovačkog suda koji vodi postupak.

(5) Županijsko državno odvjetništvo koje je započelo zastupanje u postupku pred trgovačkim sudom nastaviti će zastupanje do kraja postupka i ako se promijene okolnosti iz stavka 3. i 4. ovoga članka po kojima je bila određena njegova nadležnost.

Članak 32.

(1) Općinska državna odvjetništva zastupaju Republiku Hrvatsku u postupcima pred općinskim sudom i pred upravnim tijelima, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

(2) Županijska državna odvjetništva zastupaju Republiku Hrvatsku u postupcima pred županijskim sudom, trgovačkim sudom i upravnim sudom, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske poduzima pravne radnje iz svoje nadležnosti radi zaštite Ustava Republike Hrvatske i zakonitosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, poduzima radnje iz svoje nadležnosti pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske i Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

(4) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske poduzima pravne radnje iz svoje nadležnosti pred međunarodnim i stranim sudovima i drugim tijelima.

Članak 33.

(1) Državno odvjetništvo koje je nadležno prema članku 32. ovoga Zakona nadležno je i u postupcima u kojima državno odvjetništvo na temelju posebnog zakona ima položaj stranke.

(2) U ovršnom postupku radi naplate troškova kaznenog postupka ili oduzimanja imovinske koristi državni odvjetnik ima prava i dužnosti ovrhovoditelja.

(3) U postupcima za mirno rješenje spora postupka ono državno odvjetništvo koje je nadležno prema članku 32. ovoga Zakona za postupanje u sporu.

Članak 34.

(1) Glavni državni odvjetnik može odlučiti da poslove zastupanja u određenoj vrsti građanskih i upravnih predmeta iz nadležnosti općinskih i županijskih sudova, odnosno upravnih tijela obavlja jedno državno odvjetništvo iz razloga svrsishodnosti i ekonomičnosti.

(2) Glavni državni odvjetnik može odlučiti da poslove zastupanja u određenoj vrsti predmeta obavlja jedno državno odvjetništvo za područje više mjesno i stvarno nadležnih trgovačkih sudova i upravnih sudova ili da pojedine pravne radnje u zastupanju obavi ono državno odvjetništvo u čijem se sjedištu vodi postupak.

2. Rad

Članak 35.

(1) Državni odvjetnik obavlja poslove iz nadležnosti državnog odvjetništva, zastupa državno odvjetništvo, odgovoran je za rad državnog odvjetništva i upravlja državnim odvjetništvom.

(2) U državnom odvjetništvu može biti imenovan jedan ili više zamjenika državnog odvjetnika.

(3) Zamjenici državnih odvjetnika zadužuju se pojedinim predmetima s područja kaznenog, građanskog ili upravnog prava na način kojim se osigurava nepristrana i nezavisna raspodjela predmeta. Način dodjele predmeta u rad uređuje se Poslovníkom državnog odvjetništva.

(4) Zamjenik državnog odvjetnika odgovoran je za rad u predmetu koji mu je dodijeljen i ovlašten je poduzimati sve radnje za koje je po zakonu ovlašten državni odvjetnik. Neovisnost u radu i donošenju odluke može se ograničiti zakonom ili na način propisan u članku 54. ovoga Zakona.

(5) Zamjenik državnog odvjetnika ovlašten je, kada zamjenjuje državnog odvjetnika, obavljati u postupku pred sudom ili drugim državnim tijelom sve radnje za koje je po zakonu ovlašten državni odvjetnik. Državni odvjetnik može mu na način propisan u članku 54. ovoga Zakona dati naputak za postupanje.

(6) Zamjenik državnog odvjetnika dužan je na zahtjev državnog odvjetnika upoznati ga s radom u pojedinom predmetu i odlukom koju namjerava donijeti, a također je dužan upoznati državnog odvjetnika s radom na pojedinom predmetu od posebnoga državnog interesa ili u kojem se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja.

(7) Zamjenik državnog odvjetnika obavlja i druge radnje sukladno ovom Zakonu i uputama nadležnoga državnog odvjetnika.

3. Čuvanje tajnosti podataka

Članak 36.

(1) Državni odvjetnici, zamjenici državnih odvjetnika, savjetnici, stručni suradnici, vježbenici, službenici i namještenici dužni su čuvati tajnost klasificiranih podataka ili podataka koji su zakonom proglašeni tajnima bez obzira na način na koji su je doznali.

(2) Klasificirani podaci su oni koje je nadležno tijelo, u propisanom postupku, takvim označilo i za koji je utvrđen stupanj tajnosti, kao i podatak kojeg je Republici Hrvatskoj tako označenog predala druga država, međunarodna organizacija ili institucija s kojom Republika Hrvatska surađuje.

(3) U radu državnog odvjetništva smatraju se tajnima:

1. predmeti iz nadležnosti državnog odvjetnika za mladež,
2. spisi državnog odvjetništva za vrijeme provođenja izvida i drugih radnji u državnom odvjetništvu do donošenja odluke o prijavi,
3. spisi državnog odvjetništva o dokaznim radnjama prije pokretanja istrage i kada se ne provodi istraga,
4. spisi državnog odvjetništva tijekom istrage,
5. podaci i isprave u kaznenim, građanskim i upravnim i drugim predmetima koje su državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika klasificirali.

(4) Poslovníkom državnog odvjetništva utvrđuju se stupnjevi tajnosti podataka koji su stavkom 3. ovoga članka označeni kao tajni, postupak klasifikacije i deklasifikacije, pristup podacima, njihova zaštita i nadzor.

Članak 37.

(1) Obveza čuvanja tajnosti podataka određuje se ovim Zakonom i Zakonom o tajnosti podataka.

(2) Oslobođanje od obveze čuvanja tajnosti podataka uređuje se posebnim zakonom. Za državnog odvjetnika odluku donosi državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva, a za Glavnoga državnog odvjetnika Vlada Republike Hrvatske.

Članak 38.

(1) Priopćenja za javnost putem medija u svezi s postupkom u pojedinom predmetu, kao i s radom državnog odvjetništva daje državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, kojeg on na to ovlasti.

(2) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može ovlastiti i drugu osobu za odnose s medijima i davanja obavijesti u svezi s radom državnog odvjetništva.

Članak 39.

(1) Vođenje, uvid i ispravak osobnih podataka koji se vode u upisnicima državnog odvjetništva i nadzor nad zbirkom osobnih podataka uređuje se Zakonom o osobnim podacima, Uredbom o načinu pohranjivanja i posebnim mjerama tehničke zaštite posebnih kategorija osobnih podataka ("Narodne novine" broj 139/04.) i Poslovníkom državnog odvjetništva.

(2) Državni odvjetnik, zamjenik državnog odvjetnika, službenik ili namještenik ne smije neovlaštenim osobama dati podatke o osobnim, obiteljskim i imovinskim prilikama fizičkih osoba, odnosno imovinskim prilikama pravnih osoba za koje je saznao tijekom postupka.

(3) Za svaku zbirku osobnih podataka uspostavlja se i vodi evidencija prema posebnim propisima.

(4) Odobrenje za razgledavanje, prepisivanje i preslikavanje državnoodvjetničkog spisa daje nadležni državni odvjetnik sukladno odredbama Poslovníka državnog odvjetništva.

Glava IV. IZVJEŠĆA

1. Izvješća Hrvatskom saboru

Članak 40.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je dužno podnijeti Hrvatskom saboru izvješće o stanju i kretanju prijavljenog kriminaliteta u prethodnoj godini, o predmetima u svezi sa zaštitom imovinskih interesa Republike Hrvatske, pravnoj problematici u pojedinim područjima, pregledu organizacije i stanja kadra.

(2) U godišnjem izvješću može se upozoriti na stanje i djelovanje pravnog sustava, nedostatke u zakonodavstvu i unutarnjem poslovanju državnog odvjetništva i dati prijedloge za unapređenje rada.

(3) Nakon razmatranja izvješća Hrvatski sabor će, ako ocijeni potrebnim, zauzeti stajališta u svezi sa stanjem i kretanjem kriminala i utvrditi obveze nadležnih ministarstava i drugih državnih tijela kako bi se poboljšala učinkovitost kaznenog progona radi sprječavanja kriminala i unaprijedila zaštita imovinskih interesa Republike Hrvatske.

2. Mjesečna i godišnja izvješća državnih odvjetništava

Članak 41.

(1) Državna odvjetništva podnose višem državnom odvjetništvu izvješća svaki mjesec. Izvješće sadrži podatke o završenim postupcima, o postupcima koji su u tijeku te radnjama koje su poduzeli ili će ih poduzeti. Više državno odvjetništvo može tražiti da se izvješća izrade posebno po vrstama predmeta.

(2) Godišnje izvješće koje državna odvjetništva podnose višem državnom odvjetništvu sadrži pregled primljenih, riješenih i neriješenih predmeta, pregled strukture kaznenih, građanskih i upravnih predmeta, optužnih akata i poslova zastupanja i pregled pravnih lijekova koji su podneseni i s kakvim uspjehom.

(3) Glavni državni odvjetnik dužan je svake godine dostaviti ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa izvješće o primljenim, riješenim i neriješenim predmetima s obrazloženjem, te o pokrenutim postupcima zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela dužnosnika i stegovnim postupcima prema službenicima i namještenicima u državnim odvjetništvima.

(4) U godišnjem izvješću državna odvjetništva mogu ukazati na poteškoće koje imaju u radu, nedostatke u zakonodavstvu, unutarnjem poslovanju državnog odvjetništva ili sudova, te prema potrebi dostaviti i odgovarajuće prijedloge za izmjene.

3. Posebna izvješća

Članak 42.

(1) O predmetima od posebnoga državnog interesa ili u kojima se pojavljuju složena činjenična i pravna pitanja, niže državno odvjetništvo dužno je izvijestiti više državno odvjetništvo o već poduzetim radnjama, kao i o svojim daljnjim namjerama.

(2) Glavni državni odvjetnik izvijestit će ministra nadležnog za poslove pravosuđa o pokrenutim kaznenim postupcima protiv sudaca i državnih odvjetnika.

(3) Glavni državni odvjetnik će na zahtjev ministra nadležnog za poslove pravosuđa podnijeti izvješće o pojedinim vrstama kaznenih postupaka.

(4) Vrijeme i način podnošenja posebnih izvješća uređuje se Poslovníkom državnog odvjetništva.

Glava V. SREDSTVA ZA RAD I IMOVINA DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA

1. Sredstva za rad

a) Osiguranje sredstava

Članak 43.

(1) Sredstva za rad državnog odvjetništva osiguravaju se državnim proračunom Republike Hrvatske.

(2) Visina sredstava za rad osigurava se prema propisima koji se primjenjuju za osiguranje sredstava za rad sudova.

(3) Sredstva iz stavka 2. ovoga članka osiguravaju se u visini koja omogućuje redovito obavljanje svih poslova u državnom odvjetništvu.

Članak 44.

(1) Visina sredstava za rad državnog odvjetništva utvrđuje se na temelju prijedloga državnog odvjetnika za osiguranje sredstava.

(2) Prijedlog za osiguranje sredstava državnog odvjetništva sadrži procjenu opsega redovitih ili povremenih poslova, potreban broj dužnosnika, službenika i namještenika te ostale pokazatelje koji su značajni za utvrđivanje prijedloga visine sredstava.

Članak 45.

Sredstva za plaće državnih odvjetnika, njihovih zamjenika, službenika i namještenika osiguravaju se sukladno zakonu.

b) Sredstva za posebne namjene

Članak 46.

(1) Sredstva za posebne namjene jesu:

1. sredstva za rad vježbenika,

2. sredstva za stručno usavršavanje državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika, državnoodvjetničkih službenika i namještenika,

3. Sredstva za namjenske troškove koja obuhvaćaju:

- naknade za obavljanje poslova prethodnoga kaznenog postupka,
- troškovi kaznenog postupka,
- predujmove za troškove parničnog postupka i izvršenje sudskih odluka,
- ostale troškove u svezi s obavljanjem poslova državnog odvjetništva.

(2) Uvjete i iznos naknade za obavljanje poslova prethodnoga kaznenog postupka propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

c) Investicije

Članak 47.

Republika Hrvatska osigurava posebna sredstva za tehničku opremu i radni prostor prema standardima za državna odvjetništva koje propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

d) Financijsko i materijalno poslovanje

Članak 48.

(1) Financijsko i materijalno poslovanje državnih odvjetništava obavlja se na način koji je propisan za tijela državne uprave.

(2) Na osiguranje sredstava za rad državnih odvjetništava primjenjuju se propisi koji se odnose na osiguranje sredstava za rad sudova.

2. Zaštita osoba, imovine i objekata državnih odvjetništava

Članak 49.

(1) Zaštitu i osiguranje osoba, imovine i zgrada državnih odvjetništava te održavanje reda u državnom odvjetništvu obavlja pravosudna policija.

(2) Pripadnici pravosudne policije obavljaju poslove iz stavka 1. ovoga članka tjelesnom i tehničkom zaštitom po nalogu i uputi nadležnoga državnog odvjetnika.

(3) Tjelesna zaštita je neposredno čuvanje i osiguravanje osoba i imovine izravnim poduzimanjem mjera sigurnosti i sredstava prisile.

(4) Tehnička zaštita obavlja se tehničkim sredstvima i napravama radi sprječavanja protupravnih radnji usmjerenih prema osobama, objektu i imovini iz stavka 1. ovoga članka te sprječavanja unošenja oružja, oruđa, eksplozivnih naprava i drugih opasnih stvari ili otuđenja imovine.

DIO TREĆI - OVLAŠTI, DUŽNOSTI I POSTUPANJE DRŽAVNIH ODVJETNIKA

Glava VI. OPĆE OVLAŠTI

1. Pravna pomoć

Članak 50.

(1) Državno odvjetništvo dužno je od građana, državnih tijela i pravnih osoba primiti prijave, podneske i izjave u stvarima iz svoga djelokruga radi poduzimanja radnji sukladno svojim ovlastima.

(2) Državno odvjetništvo može tražiti od građana obavijesti glede njihovih prijava, podnesaka, pritužbi i predstavki.

Članak 51.

U obavljanju svojih ovlasti državna su odvjetništva dužna jedno drugom pružati pravnu pomoć. Državna su tijela i pravne osobe dužni pružati pomoć državnom odvjetništvu u obavljanju njegovih ovlasti.

Članak 52.

(1) Državno odvjetništvo ovlašteno je od drugih državnih tijela ili pravnih osoba tražiti dostavu spisa kao i izvješća ako se odnose na poduzimanje radnji iz njegova djelokruga.

(2) Državna tijela i druge pravne osobe dužni su državnom odvjetništvu dostavljati tražene akte ako za to ne postoje zakonske zapreke.

(3) Državna tijela dužna su državnom odvjetništvu pružiti pomoć kad ih ono u službenim poslovima zatraži ako za to ne postoje zakonske zapreke.

(4) Državna tijela dužna su obavijestiti državno odvjetništvo o svim postupcima u kojima je ono po zakonu dužno ili ovlašteno poduzimati određene radnje ili podnositi pravna sredstva.

(5) Državna tijela i pravne osobe postupaju bez odgode po pisanom zahtjevu državnog odvjetništva te poduzimaju pojedine radnje kada je to propisano posebnim zakonima.

(6) Sudovi su dužni omogućiti uvid u spise državnim odvjetnicima ili njihovim zamjenicima. Na traženje državnog odvjetništva sudovi su dužni dostaviti na uvid pravomoćno dovršene spise.

Članak 53.

Nadležni državni odvjetnik može u pojedinim predmetima angažirati stručnjake i izvan pravnog područja da na njegovoj strani sudjeluju u postupku kao savjetnici i daju stručnu pomoć državnom odvjetništvu.

2. Obvezni napuci za rad

Članak 54.

(1) Državni je odvjetnik ovlašten zamjeniku državnog odvjetnika istoga državnog odvjetništva ili nižem državnom odvjetništvu dati obvezatni napatuk za rad i postupanje kada je to potrebno radi jedinstvene primjene zakona, kao i nalog i uputu za rješavanje pojedinog predmeta.

(2) Državni je odvjetnik ovlašten preuzeti obavljanje svih ili pojedinih poslova od zamjenika državnog odvjetnika istoga državnog odvjetništva ili od nižega državnog odvjetništva. Iz opravdanih razloga državni odvjetnik može povjeriti postupanje u pojedinačnom predmetu drugom zamjeniku državnog odvjetnika istoga državnog odvjetništva ili drugom nižem državnom odvjetništvu.

(3) Obvezatni napatuk u pojedinačnom predmetu ili odluka o preuzimanju pojedinačnog predmeta od nižega državnog odvjetništva ili o njegovom povjeravanju drugom nižem državnom odvjetništvu, daje se u pisanom obliku s obrazloženjem.

(4) Ako obvezatni napatuk ili odluku iz stavka 3. ovoga članka iz posebnih razloga, a naročito uslijed opasnosti od odgode, odmah nije bilo moguće dati u pisanom obliku, takav usmeni napatuk će se naknadno potvrditi u pisanom obliku.

Članak 55.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika ili državni odvjetnik nižega državnog odvjetništva, koji smatra da mu je dostavljeni obvezatni napatuk za postupanje u pojedinačnom predmetu nezakonit ima pravo, ukoliko se ne radi o radnji koja ne trpi odgodu, to priopćiti državnom odvjetniku te zatražiti pisani napatuk ako je dan usmeni, odnosno ponovno davanje pisanog naputka. Državni odvjetnik dužan je dati pisani napatuk ili pisani napatuk ponoviti s obrazloženjem. U protivnom napatuk se smatra povučenim.

(2) Ako zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu ili državni odvjetnik nižega državnog odvjetništva smatra napatuk protuzakonitim, neutemeljenim za postupanje u predmetu ili neprikladnim za postizanje očekivanih pravnih učinaka, državni odvjetnik može, na pisani i obrazloženi zahtjev zamjenika državnog odvjetnika ili državnog odvjetnika nižega državnog odvjetništva osloboditi od daljnjega postupanja u predmetu ako ne postoji opasnost od odgode te predmet dati na rješavanje drugom zamjeniku državnog odvjetnika ili drugom nižem državnom odvjetniku.

(3) Zamjenik državnog odvjetnika ili niži državni odvjetnik ne može biti pozvan na odgovornost za izraženo mišljenje iz stavka 1. ovoga članka i za zahtjev podnesen sukladno stavku 2. ovoga članka.

(4) Podatke i obavijesti o napatcima i odlukama iz članka 54. ovoga Zakona, namijenjenim postizanju određene sudske odluke, smije prije donošenja te odluke priopćiti javnosti samo državni odvjetnik sukladno članku 38. ovoga Zakona. Nakon sudske odluke zamjenik državnog odvjetnika ili državni odvjetnik nižega državnog odvjetništva, koji je postavio zahtjev u smislu stavka 2. ovoga članka, nije vezan obvezom čuvanja službene tajne iz članka 36. i 118. ovoga Zakona.

3. Nadzor nad radom

Članak 56.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske u obavljanju prava nadzora nad radom državnih odvjetništava dužno je poduzimati odgovarajuće mjere, a posebno obaviti neposredan uvid u cjelokupni rad i poslovanje svakoga državnog odvjetništva.

(2) Županijska državna odvjetništva dužna su jednom u dvije godine obaviti pregled cjelokupnog rada područnih državnih odvjetništava.

(3) Više državno odvjetništvo stavit će nižem državnom odvjetništvu primjedbe na nedostatke koje je uočilo prigodom odlučivanja o pravnom lijeku ili na drugi način.

Glava VII. OVLASTI I DUŽNOSTI DRŽAVNOG ODVJETNIKA U KAZNENIM POSTUPCIMA

1. Odlučivanje o kaznenoj prijavi i priprema optužnice

a) Odlučivanje o prijavi

Članak 57.

Državno odvjetništvo samostalno odlučuje o kaznenom progonu počinitelja kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti te priprema optužnicu za suđenje pred nadležnim sudom.

Članak 58.

(1) U poduzimanju radnji i obavljanju poslova iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona državno odvjetništvo dužno je kazneno progoniti počinitelja kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, sukladno uvjetima određenim zakonom i na zakonu utemeljenom propisu.

(2) Rješenje pravnog pitanja o postojanju obilježja kaznenog djela ili krivnje počinitelja, koje je prihvaćeno na sjednici Kaznenog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske, obvezuje državnog odvjetnika pri odlučivanju o kaznenoj prijavi, osim ako državni odvjetnik smatra da je za njegovo rješenje potrebna odluka Europskog suda pravde o važenju ili o tumačenju propisa i mjera Europske unije, kada će postupiti sukladno odredbi članka 18. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku.

(3) Ako poduzimanje kaznenog progona ovisi o rješenju nekog pravnog pitanja za čije je rješenje nadležan sud u kojem drugom postupku ili kakvo drugo državno tijelo, državni odvjetnik može podноситelju kaznene prijave i drugim zainteresiranim osobama odrediti primjereni rok za pokretanje postupka pred sudom ili tim tijelom. Po bezuspješnom proteku toga roka državni odvjetnik može odbaciti kaznenu prijavu.

Članak 59.

(1) O kaznenoj prijavi, upisanoj u jednom od upisnika kaznenih prijava, državni odvjetnik odlučuje obrazloženom ocjenom uvjeta i smetnji za pokretanje i vođenje kaznenog postupka, propisanih Zakonom o kaznenom postupku ili posebnim zakonom. Kazneni progon neke osobe ne može se temeljiti na slobodnom izboru poduzimanja ili nepoduzimanja progona.

(2) Anonimne, pseudoanonimne i obijesne kaznene prijave državni će odvjetnik ocijeniti sukladno zakonskim uvjetima (članak 206. stavak 1. ZKP). Uz kratko obrazloženje može ih odmah odbaciti ako su očigledno neosnovane ili nevjerodostojne ili u najvećem dijelu ponavljaju sadržaj neke ranije odbačene kaznene prijave.

(3) Poblize odredbe o postupanju državnog odvjetnika s prijavom i njezinim podноситeljem, sadržaju zapisnika o usmenoj kaznenoj prijavi, načinu provjere prijave u Informacijskom sustavu državnog odvjetništva, pozivanju podnositelja prijave na ispravke i dopune, zabilježbama i dopunama upisnika o kaznenim prijavama, obliku i sadržaju obrazaca državnih odvjetništava propisuju se u Poslovniku državnog odvjetništva.

Članak 60.

(1) Ako su ispunjeni uvjeti pod kojima nadležni sud prema Kaznenom zakonu počinitelja kaznenog djela mora osloboditi kazne, državni odvjetnik može odustati od kaznenog progona.

(2) Ako su ispunjeni uvjeti pod kojima prema Kaznenom zakonu nadležni sud počinitelja može osloboditi od kazne državni odvjetnik može, uz suglasnost suca istrage ili drugog nadležnog suca u postupku, odustati od kaznenog progona. Sudac će prije rješenja o suglasnosti, ispitati žrtvu odnosno oštećenika. Protiv toga rješenja žalba nije dopuštena.

(3) Državni odvjetnik može sukladno stavku 2. ovoga članka odustati od kaznenog progona za kazneno djelo protiv državljanina Republike Hrvatske počinjeno u inozemstvu ili kada je protiv državljanina Republike Hrvatske pred inozemnim ili međunarodnim kaznenim sudom pokrenut kazneni postupak.

Članak 61.

Za vrijeme u kojem je državni odvjetnik uvjetno odustao od kaznenog progona ne teku rokovi zastare kaznenog progona.

Članak 62.

(1) U odlučivanju o kaznenoj prijavi za kazneno djelo s elementima nasilja između rođaka ili drugih bliskih osoba za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina državni odvjetnik može odbaciti kaznenu prijavu ako smatra da pokretanje kaznenog postupka ne bi bilo svrhovito s obzirom na narav kaznenog djela, okolnosti u kojima je počinjeno, osobna svojstva počinitelja i oštećenika te stupanj njihove životne povezanosti.

(2) Radi utvrđivanja tih okolnosti državni odvjetnik može prijavitelja, žrtvu i osumnjičenika pozvati na ročište. Na ročištu može pokušati njihovo mirenje, uz pomoć stručnih suradnika u državnom odvjetništvu i savjetnika nadležnog centra za socijalnu skrb. Pokušaj mirenja može se do podizanja optužnice pred

općinskim sudom povjeriti i ustanovi socijalne skrbi, uz upozorenje na dužnost čuvanja tajnosti podataka koje je ustanove prikupila. U nalogu o povjeravanju državni odvjetnik navest će rok u kojem se pokušaj mirenja mora provesti odnosno u kojem ga ustanova mora izvijestiti o ishodu mirenja.

b) Izvidi i dokazne radnje

Članak 63.

(1) Državni odvjetnik sam će provesti izvide kad ocijeni kako je to potrebno radi koncentracije radnji i mjera u prethodnom postupku, bržeg i uspješnijeg provođenja prethodnog postupka te učinkovitog razjašnjenja stvari.

(2) Policija i druga državna tijela koja državnom odvjetniku dostavljaju podatke koje je od njih zatražio, kao i policija kad provodi izvide koje joj je naložio državni odvjetnik, mogu od državnog odvjetnika zatražiti savjetodavni sastanak. Državni odvjetnik će zakazati sastanak bez odgode. Na sastanku će najprije državno tijelo koje je tražilo sastanak iznijeti što je sporno ili se ne može provesti, a traženo je zahtjevom državnog odvjetnika, zatim će državni odvjetnik pojasniti nalog i po potrebi ga izmijeniti. Ako se sastanak održava povodom naloga danog policiji državni odvjetnik će pojasniti nalog, nakon čega će se raspraviti dotadašnji tijek izvida i dati nalog o daljnjem provođenju izvida. Na sastanku se mogu raspraviti i druga pitanja od važnosti za provođenje izvida.

(3) Državni odvjetnik tijekom rada na složenim predmetima u kojima izvide provodi policija i druga državna tijela najmanje jednom saziva savjetodavni sastanak. Na tom sastanku se određuju i provjeravaju načini suradnje, razmjena prikupljenih podataka i usmjerava se zajedničko djelovanje policije i drugih državnih tijela u provođenju izvida.

(4) Državni odvjetnik može prema potrebi sazvati sastanak iz stavka 2. ovoga članka.

(5) Pozvana državna tijela dužna su na vrijeme osigurati nazočnost svojih predstavnika na sastanku. Posebnim sporazumom propisuju se posljedice neopravdanih izostanaka.

(6) Državni odvjetnik može naložiti policijskim službenicima, koji provode složenije izvide teških kaznenih djela, da prije uhićenja osumnjičenika zatraže savjetodavni sastanak.

Članak 64.

(1) Godišnju listu istražitelja kojima se u prethodnom kaznenom postupku može povjeravati provođenje dokaznih radnji (članak 213. stavak 1. i 2. i članak 219. stavak 2. ZKP) određuje županijski državni odvjetnik za područje nadležnosti tog državnog odvjetništva.

(2) Prije sastavljanja godišnje liste istražitelja županijski državni odvjetnik zatražit će od policije i drugih državnih tijela dostavljanje popisa istražitelja koji su imenovani (određeni) za obavljanje tih poslova u skladu s posebnim zakonom.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dostavlja godišnje liste istražitelja čelnicima državnih tijela čiji se službenici na tim listama nalaze.

(4) Na godišnju listu istražitelja određuju se osobe koje s obzirom na predmete istraživanja i posebne propise koji se primjenjuju imaju odgovarajuće iskustvo i sposobnosti za istraživanje kaznenih djela u svezi kojih se dokazne radnje provode, kao i za suradnju s drugim državnim tijelima koja sudjeluju u provođenju prethodnog postupka.

Članak 65.

(1) Nalog istražitelju izdaje državni odvjetnik. Prije izdavanja naloga državni odvjetnik kad je to moguće pribavit će mišljenje čelnika nadležne organizacijske jedinice državnog tijela iz kojeg istražitelj dolazi.

(2) Istražitelj poduzima povjerene dokazne radnje sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku i pravilima svoje struke.

(3) U nalogu kojim istražitelju povjerava provođenje pojedinih dokaznih radnji državni odvjetnik može upozoriti istražitelja na zakonske odredbe kojih se je dužan pridržavati i odredit će rokove u kojima je istražitelj te radnje dužan poduzeti.

(4) Ako istražitelj bez opravdanog razloga ne postupi po nalogu ili postupi suprotno nalogu državni odvjetnik o tome izvijestiti službenika nadređenog istražitelju.

(5) Ako istražitelj nije mogao postupiti po nalogu obavijestit će o tome državnog odvjetnika. U tom slučaju će državni odvjetnik sam provesti dokaznu radnju ili dati nalog drugim istražitelju, te o tome obavijestiti nadređenu službenu osobu.

(6) O izuzeću istražitelja odlučuje viši državni odvjetnik.

Članak 66.

(1) Nalog istražitelju izdaje se u pisanom obliku, a ako nalog uslijed opasnosti od odgode odmah nije bilo moguće izdati u pisanom obliku može se dati usmeno. Takav usmeni nalog će se naknadno u roku od 24 sata potvrditi u pisanom obliku.

(2) Državni odvjetnik će u nalogu navesti osobne podatke istražitelja, radnje koje se imaju provesti, a može dati i druge naloge kojih se istražitelj mora držati.

(3) Ako istražitelj radnju koja je naložena treba provesti u suradnji s drugim istražiteljem ili policijom državni odvjetnik će to u nalogu posebno naznačiti.

c) Rokovi za državnoodvjetničke radnje

Članak 67.

(1) Državni odvjetnik li zamjenik državnog odvjetnika dužan je bez odugovlačenja donositi odluke povodom kaznene prijave koja mu je dodijeljena u rad.

(2) Ako u predmetu bez opravdanog razloga u roku od petnaest dana od dana primitka nove prijave, ili predmeta u kojem su provedeni izvidi ili dokazne radnje, nije donio odluku ili poduzeo drugu radnju koju je trebalo poduzeti, dužan je o tome izvijestiti državnog odvjetnika ili višeg državnog odvjetnika koji će poduzeti potrebne mjere kako bi se u predmetu postupalo bez odgode.

(3) Ako je kaznena prijava podnesena protiv policijskog službenika državni odvjetnik će sam provesti istragu, a ako se istraga ne provodi provest će sam potrebne dokazne radnje koje su svrhovite za odlučivanje o podizanju optužnice. Tako će državni odvjetnik postupiti i u slučaju kad je prijava podnesena protiv druge službene osobe koja je ovlaštena i dužna otkrivati i prijavljivati kaznena djela za koja se progoni po službenoj dužnosti.

Članak 68.

(1) Odluka o prijavi za kaznena djela za koja se vodi redoviti postupak donosi se u roku određenom u Zakonu o kaznenom postupku ili drugom zakonu.

(2) Ako je kaznena prijava podnesena za kazneno djelo za koje državni odvjetnik ne može naložiti provođenje istrage (skraćeni postupak), državni odvjetnik je dužan u roku od šest mjeseci od upisa kaznene prijave u upisnik kaznenih prijava donijeti odluku o kaznenoj prijavi.

(3) Ako državni odvjetnik ne donese odluku o prijavi u roku iz stavka 2. ovoga članka, dužan je izvijestiti višeg državnog odvjetnika o razlozima zbog kojih nije donesena odluka o prijavi.

(4) Viši državni odvjetnik može na obrazloženi prijedlog državnog odvjetnika rok iz stavka 2. ovoga članka produljiti za još šest mjeseci.

(5) Ako je počinitelj kaznenog djela ostao nepoznat i nakon proteka šest mjeseci od dana upisa kaznene prijave u upisnik kaznenih prijava spis će se staviti u evidenciju.

(6) Ako je u evidenciju stavljena prijava za kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora veća od pet godina, državni odvjetnik je dužan po proteku godine dana od dana stavljanja prijave u evidenciju provjeriti je li su i koje radnje poduzete kako bi se počinitelj otkrio.

d) Posebnosti državnoodvjetničkih izvida i dokaznih radnji

Članak 69.

(1) Osim kada prema Zakonu o kaznenom postupku državni odvjetnik mora ispitati osumnjičenika prije okončanja istrage, državni odvjetnik to će učiniti u što je moguće kraćem roku nakon izdavanja naloga o istrazi ili poduzimanja prve dokazne radnje, posebno ako je maloljetan ili kada je uhićen zbog postojanja osnova sumnje da je počinio kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju dužem od osam godina ili je kazneni progon pokrenut protiv pravne osobe.

(2) Kada je Zakonom o kaznenom postupku predviđeno ispitivanje osumnjičenika prije okončanja istrage, ili podizanja optužnice u redovitom postupku to će ispitivanje poduzeti državni odvjetnik. Prije podizanja optužnice u skraćenom postupku državni odvjetnik sam provodi ispitivanje, osim ako to nije moguće zbog potrebe hitnog postupanja ili zbog drugih opravdanih okolnosti.

(3) Ako u državnom odvjetništvu nisu ostvareni uvjeti za audio-video snimanje, ili nema stručne osobe za rukovanje uređajima, državni odvjetnik će to ispitivanje provesti ili u nadležnoj policijskoj upravi ili u višem državnom odvjetništvu.

(4) Poslovníkom državnog odvjetništva se određuje oblik i sadržaj zapisa o ispitivanju osumnjičenika, okrivljenika i svjedoka, mjere zaštite izvornosti audio-video zapisnika i načini njegova korištenja.

Članak 70.

(1) Kada za to postoje mogućnosti državni odvjetnik nalogom povjerava vještačenje stručnoj ustanovi ili državnom tijelu. U drugim slučajevima državni odvjetnik nalogom određuje vještaka s popisa sudskih vještaka, a ako to nije moguće određuje drugog vještaka.

(2) Nagrada vještaku određuje se i isplaćuje u skladu s propisima po kojima se određuje nagrada u postupku pred sudom.

Članak 71.

Osim kad je to određeno posebnim zakonom, na temelju odluke državnog odvjetnika u složenim predmetima državnoodvjetnički savjetnici i stručni suradnici mogu pripremati provođenje pojedinih dokaznih radnji, primati izjave i prijedloge, te samostalno poduzeti dokaznu radnju koju im je državni odvjetnik povjerio. Zapisnik o takvoj radnji državni odvjetnik ovjerava najkasnije četrdeset i osam sati nakon njezina poduzimanja.

e) Okončanje odlučivanja o prijavi, državnoodvjetničkih izvoda, odluka o podizanju optužnice

Članak 72.

(1) Kada je u posebnom zakonu određeno kako se kaznena prijava može odbaciti iz razloga svrhovitosti zamjenik državnog odvjetnika će prije donošenja odluke o tome izvijestiti državnog odvjetnika.

(2) Na način opisan u stavku 1. ovoga članka zamjenik državnog odvjetnika će postupiti i prije potpisivanja izjave za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka.

(3) Za davanje izjave iz članka 286. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku potrebna je prethodna suglasnost višeg državnog odvjetnika.

Članak 73.

Prije dovršetka istrage, a ako istraga nije vođena prije podizanja optužnice državni odvjetnik sačinjava popis provedenih dokaznih radnji, popis isprava, predmeta, snimaka i drugih spisa koji se mogu upotrijebiti kao dokaz. Dokazi se u popis svrstavaju kronološki po redoslijedu primitka i podbrojevima pod kojima su uneseni u popis spisa.

2. Sporazumijevanje o uvjetima priznavanje krivnje i sankciji

Članak 74.

(1) Kada državni odvjetnik postupa prema odredbama Zakona o kaznenom postupku o svrhovitosti kaznenog progona, koje dopuštaju sporazumijevanje s okrivljenikom oko potvrdnog očitovanja o optužnici na temelju kojeg se očekuje izbor i odmjeravanje blaže kazne (članak 360. stavak 1. ZKP), dužan je prethodno ocijeniti je li takvo priznanje krivnje:

- 1) omogućava izbjegavanje rasprave i omogućava brže rješavanje drugih predmeta,
- 2) skraćuje očekivano vrijeme vođenja kaznenog postupka od optužbe do pravomoćne osude na kaznu oduzimanja slobode,
- 3) ušteduje u značajnoj mjeri troškove postupka,
- 4) pošteđuje žrtve i druge osjetljive svjedoke od negativnih učinaka javnog iznošenja iskaza na raspravi,

- 5) omogućuje primjenu mjera upozorenja ili zamjenu kazne zatvora radom za opće dobro na slobodi,
- 6) omogućava otkrivanje drugih kaznenih djela ili drugih počinitelja kaznenih djela.

(2) Ocjena o primjeni neke od okolnosti iz stavka 1. ovoga članka će se obrazložiti.

(3) Potpuno priznanje osumnjičenika, kojega je dao u kratkom roku nakon počinjenja djela uzet će se kao okolnost u prilog sporazuma iz stavka 1. ovoga članka, neovisno od drugih olakotnih ili otegotnih okolnosti koje bi se pred sudom trebale uzeti u obzir u konkretnom slučaju.

(4) Sporazumom se ne mogu mijenjati učinci zakonskih odredbi o oduzimanju imovinske koristi stečene kaznenim djelom.

Članak 75.

Glavni državni odvjetnik daje naputke za sporazumijevanje o sankciji s okrivljenikom. Napucima se propisuje način vođenja pregovora, pisani oblik i sadržaj sporazuma čiji je sastavni dio izjava za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka te način izračunavanja umanjene zakonske kazne koja bi se trebala primijeniti u konkretnom slučaju. Napucima se mogu propisati slučajevi u kojima se državni odvjetnici ne mogu sporazumijevati o donošenju presude na temelju sporazuma stranaka.

Članak 76.

Državni odvjetnik obrazloženim dopisom nadležnom sudu može povući optužnicu prije nego što je potvrđena.

3. Postupanje državnog odvjetnika u primjeni mjera postupovne prisile

Članak 77.

Pritvor određuje državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika uz suglasnost državnog odvjetnika.

Članak 78.

(1) Državni odvjetnik može u svrhu prikupljanja potrebnih obavijesti pozvati podnositelja kaznene prijave i druge osobe za čije izjave smatra kako mogu pridonijeti ocjeni o vjerodostojnosti navoda o prijavi. U pozivu će se naznačiti razlog pozivanja. Osumnjičenik će se u pozivu upozoriti kako će u slučaju neodazivanja biti prisilno doveden.

(2) Državni odvjetnik može izdati dovedbeni nalog ako se osumnjičenik koji je bio upozoren na način naveden u stavku 1. ovoga članka nije odazvao pozivu ili iz okolnosti očito proizlazi kako odbija primitak poziva.

Članak 79.

(1) Državni odvjetnik će prije podnošenja zahtjeva za pretragu prikupiti podatke i obavijesti radi ocjene je li vjerojatno da se počinitelj kaznenog djela, predmeti ili tragovi važni za kazneni postupak nalaze u određenom prostoru, kod određene osobe ili na njezinom tijelu.

(2) Kada je u Zakonu o kaznenom postupku određeno da pretragu osobe i sredstva prijevoza može naložiti državni odvjetnik, nalog za pretragu izdaje državni odvjetnik ili dežurni zamjenik državnog odvjetnika.

(3) Dežurni zamjenik državnog odvjetnika dužan je prije izdavanja naloga iz stavka 2. ovoga članka izvijestiti državnog odvjetnika, a ako to nije mogao učiniti dužan je izvijestiti odmah nakon obavljanja pretrage.

Članak 80.

(1) Prije podnošenja zahtjeva za izdavanje naloga za provođenje posebnih dokaznih radnji kojima se privremeno ograničavaju određena ustavna prava građana državni odvjetnik će pozvati policijske službenike koji provode izvide i na osnovi njihovih obavijesti i podataka s kojima on raspolaže ocijeniti je li se istraga ili provođenje izvida ne može provesti na drugi način ili bi to bilo moguće učiniti samo uz nerazmjerne teškoće. Od policijskih službenika će po potrebi zatražiti dodatne dokumente i pisane obavijesti koje su mu potrebne za izradu pisanog obrazloženog zahtjeva kojeg podnosi sucu istrage.

(2) Kada je u Zakonu o kaznenom postupku određeno kako državni odvjetnik može na vrijeme od dvadeset četiri sata izdati nalog o poduzimanju posebne dokazne radnje, taj nalog može izdati dežurni zamjenik samo uz suglasnost državnog odvjetnika.

(3) Ako je državni odvjetnik odsutan, a nalog iz stavka 2. ovoga članka je nužno izdati odmah, dežurni zamjenik državnog odvjetnika izdat će nalog, o čemu će čim je to moguće obavijestiti državnog odvjetnika.

(4) U pisanom nalogu navode se okolnosti iz kojih proizlazi potreba da se s izvršenjem radnji odmah započne.

Članak 81.

Prije započinjanja kaznenog postupka državni odvjetnik može sudu, prema odredbama koje vrijede za ovršni postupak, predložiti privremene mjere osiguranja za oduzimanje imovinske koristi.

4. Postupanje državnog odvjetnika pri podizanju i zastupanju optužnice pred nadležnim sudom

Članak 82.

(1) Državni odvjetnik je dužan poduzimati mjere i radnje kojima se pridonosi bržem okončanju kaznenog postupka.

(2) Kada ocijeni da bi se priznavanjem krivnje i sporazumijevanjem o sankciji postupak mogao skratiti, a osobito u slučaju kada je okrivljenik dao izjavu kako se osjeća krivim po svim ili nekim točkama optužbe, državni odvjetnik može obavijestiti okrivljenika i branitelja, ako ga ima, kako je spreman pregovarati o uvjetima pod kojima će okrivljenik priznati krivnju, odnosno sklopiti sporazum o vrsti i mjeri kaznenopravne sankcije.

(3) Prije potpisivanja izjave za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka zamjenik će izvijestiti državnog odvjetnika.

5. Postupanje državnog odvjetnika po pravnim lijekovima

Članak 83.

(1) *Državni odvjetnici nižih državnih odvjetništava dužni su kada ocijene kako je pravomoćnom sudskom odlukom u kaznenom ili prekršajnom postupku povrijeđen zakon ili je sudska odluka donesena u postupku na način koji predstavlja kršenje temeljnih ljudskih prava i sloboda zajamčenih Ustavom, zakonom ili međunarodnim pravom pribaviti spis u kojem je takova odluka donesena i dostaviti ga Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, uz svoje obrazloženo mišljenje o tome.*

(2) *Zamjenici Glavnoga državnog odvjetnika tijekom rada na predmetima, kao i u nadzoru nad radom nižih državnih odvjetništava s posebnom pažnjom ispituju je li u pojedinom slučaju pravomoćnom sudskom odlukom u kaznenom ili prekršajnom postupku povrijeđen zakon ili je sudska odluka donesena u postupku na način koji predstavlja kršenje temeljnih ljudskih prava i sloboda zajamčenih Ustavom, zakonom ili međunarodnim pravom.*

(3) *Ako zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika smatra da je došlo do povrede koja je osnova za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti, zatražiti će sastanak sjednice Kaznenog odjela Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.*

Članak 84.

(1) Odluku o podizanju zahtjeva za zaštitu zakonitosti Glavni državni odvjetnik donosi nakon pribavljenog mišljenja sjednice Kaznenog odjela Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(2) Sjednica Kaznenog odjela počinje izvješćem zamjenika državnog odvjetnika koji će u svojem izvješću izložiti tko je predložio podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti, mišljenje državnog odvjetnika koji je zastupao u predmetu kao i svoje mišljenje o postojanju zakonskih uvjeta za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti.

(3) Sjednica Kaznenog odjela daje mišljenje o osnovanosti prijedloga za podizanje zahtjeva za zaštitu zakonitosti većinom glasova prisutnih zamjenika.

(4) Voditelj Kaznenog odjela upoznat će s mišljenjem sjednice Glavnoga državnog odvjetnika. Glavni državni odvjetnik će ako ne prihvća mišljenje sa svojim razlozima upoznati zamjenike na sjednici Kaznenog odjela.

6. Postupanje državnog odvjetnika u skraćenom postupku

Članak 85.

U skraćenom postupku državni odvjetnik posebno cijeni jesu li u svakom slučaju ispunjeni uvjeti za primjenu načela svrhovitosti kaznenog progona, te uvjeti iz kojih proizlazi kako se i bez vođenja postupka može utjecati na počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela.

Članak 86.

Prije predlaganja vrste i mjere kaznenopravne sankcije u skraćenom postupku državni odvjetnik će uzeti u obzir okvire za izbor i mjeru te sankcije predviđene naputcima Glavnoga državnog odvjetnika. Pri tome će posebno cijeliti odnos okrivljenika prema počinjenom kaznenom djelu.

Glava VIII. OVLASTI I DUŽNOSTI DRŽAVNIH ODVJETNIŠTAVA U GRAĐANSKIM, UPRAVNIM I DRUGIM POSTUPCIMA

1. Zastupanje na temelju punomoći i davanje mišljenja

Članak 87.

(1) Osim poslova iz članka 30. stavka 3., 32. i 33. ovoga Zakona nadležna državna odvjetništva:

- mogu na temelju posebne punomoći zastupati u građanskim i upravnim predmetima pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske, kada je to s obzirom na predmet postupka opravdano, a u slučaju da nadležni državni odvjetnik odbije punomoć, izvijestit će o tome višega državnog odvjetnika koji će donijeti konačnu odluku,

- prate i proučavaju primjenu propisa od važnosti za zaštitu imovinskih i drugih interesa Republike Hrvatske, kao i druge propise od važnosti za rad državnog odvjetništva te o uočenim pojavama izvješćuju Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, koje u slučaju ako ocijeni da je to od interesa za Republiku Hrvatsku izvješćuje Vladu Republike Hrvatske.

(2) Nadležno državno odvjetništvo daje mišljenja o određenim pravnim poslovima kada je to propisano drugim zakonima.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske daje na zahtjev državnih tijela mišljenja o nacrtima prijedloga zakona i drugih propisa.

(4) Nadležna državna tijela Republike Hrvatske dužna su prije sklapanja pravnog posla o stjecanju ili otuđenju nekretnina pribaviti od nadležnoga državnog odvjetništva mišljenje o pravnoj valjanosti toga pravnog posla. Državna tijela koja imaju pravnu službu dužna su uz zahtjev dostaviti i mišljenje svoje službe.

(5) Državno odvjetništvo dužno je dati mišljenje iz stavka 4. ovoga članka u roku od 30 dana od dana primitka sve potrebne dokumentacije.

Članak 88.

(1) Nadležna državna odvjetništva dužna su u slučajevima kada se radi o imovinskim stvarima od osobitog značenja za Republiku Hrvatsku ili iznimno visoke vrijednosti, a treba se odreći zahtjeva, priznati zahtjev protivne strane, zaključiti nagodbu, odustati od pravnog lijeka ili u izvanparničnom postupku donijeti odluku koja ima značaj odricanja od prava i o tome izvijestiti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, koje će bez odgode sa svojim mišljenjem o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

(2) Vlada Republike Hrvatske može dati mišljenje za postupanje u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka.

2. Zastupanje u imovinskim sporovima pred inozemnim sudovima

Članak 89.

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske zastupa Republiku Hrvatsku u imovinskim sporovima pred inozemnim sudovima, ustanovama i drugim tijelima.

(2) U postupcima koji se vode pred međunarodnim ili stranim sudovima ili drugim tijelima ako prema mjerodavnom pravu Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ne može zastupati, Glavni državni odvjetnik može ovlastiti odgovarajućega stranog stručnjaka uz suglasnost Vlade Republike Hrvatske.

(3) U postupcima koji se vode pred međunarodnim ili stranim sudovima ili drugim tijelima u kojima je stranka Republika Hrvatska, Vlada Republike Hrvatske može odlučiti da je zastupa odgovarajući hrvatski ili strani stručnjak, uz ili bez sudjelovanja Državnog odvjetništva Republike Hrvatske u postupku.

(4) U predmetima iz stavka 1. ovoga članka u kojima se zahtijeva posebno specijalističko znanje, Glavni državni odvjetnik može angažirati istaknutog stručnjaka da u postupku sudjeluje na strani Državnog odvjetništva Republike Hrvatske kao savjetnik.

3. Dostava i troškovi postupka

Članak 90.

(1) Odluke sudova i upravnih tijela i druga pismena moraju se dostaviti nadležnom državnom odvjetništvu.

(2) Dostava izvršena suprotno stavku 1. ovoga članka ne proizvodi pravne učinke.

(3) U slučajevima u kojima Republika Hrvatska podnosi zahtjev za mirno rješenje spora kada namjerava tužiti neku osobu s prebivalištem ili sjedištem u Republici Hrvatskoj, zahtjev se dostavlja preporučeno preko pošte uz povratnicu i to na adresu prebivališta fizičke osobe, odnosno sjedišta pravne osobe. Ako dostava ne uspije ponovit će se nakon petnaest dana. U slučaju da ne uspije niti ponovljena dostava, dostava će se izvršiti stavljanjem zahtjeva na oglasnu ploču državnog odvjetništva koje je uputilo to pismeno.

(4) Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmog dana od dana stavljanja pismena na oglasnu ploču.

Članak 91.

(1) Troškovi zastupanja pred sudovima i drugim nadležnim tijelima priznaju se nadležnom državnom odvjetništvu prema propisima o nagradama i naknadama za rad odvjetnika.

(2) Sredstva naplaćena na ime troškova zastupanja prihod su državnog proračuna.

DIO ČETVRTI - DRŽAVNOODVJETNIČKI DUŽNOSNICI, SLUŽBENICI I NAMJEŠTENICI

Glava IX. DRŽAVNI ODVJETNICI I NJIHOVI ZAMJENICI

1. Imenovanje i razrješenje državnih odvjetnika

a) Imenovanje državnih odvjetnika

Članak 92.

Za Glavnoga državnoga odvjetnika može se imenovati osoba koja ispunjava opće i posebne uvjete za imenovanje za zamjenika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Članak 93.

(1) Glavnoga državnog odvjetnika imenuje na vrijeme od četiri godine Hrvatski sabor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, uz prethodno mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(2) Ako Glavni državni odvjetnik ne bude ponovno imenovan na istu dužnost ili je razriješen, nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Članak 94.

(1) Županijskoga državnog odvjetnika, uz prethodno mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika imenuje Državnoodvjetničko vijeće na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost. Županijski državni odvjetnik imenuje se iz redova državnih odvjetnika i zamjenika županijskog državnog odvjetništva ili višeg državnog odvjetništva, koji su najmanje pet godina obavljali državnoodvjetničku dužnost.

(2) Za imenovanje za županijskog državnog odvjetnika općinski državni odvjetnik mora osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka ispunjavati uvjete za imenovanje za zamjenika županijskoga državnog odvjetnika.

(3) Općinskoga državnog odvjetnika, uz prethodno mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika, imenuje na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika Državnoodvjetničko vijeće iz redova državnih odvjetnika i zamjenika toga državnog odvjetništva ili drugoga državnog odvjetništva na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(4) Ako općinski ili županijski državni odvjetnik ne bude ponovo imenovan, po isteku mandata nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u istom državnom odvjetništvu ili se, ako je to za njega povoljnije, vraća na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je prije imenovanja obnašao državnoodvjetničku dužnost.

(5) Vrijeme na koje je imenovan državni odvjetnik započinje danom stupanja na dužnost.

Članak 95.

(1) Postupak za imenovanje Glavnoga državnog odvjetnika pokreće Vlada Republike Hrvatske najkasnije 3 mjeseca prije isteka mandata Glavnoga državnog odvjetnika, odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti Glavnoga državnog odvjetnika iz drugih zakonom određenih razloga.

(2) Postupak za imenovanje županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika pokreće Glavni državni odvjetnik najkasnije 3 mjeseca prije isteka mandata državnog odvjetnika, odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti državnog odvjetnika iz drugih zakonom određenih razloga.

Članak 96.

(1) Slobodno mjesto županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika objavljuje Državno odvjetništvo Republike Hrvatske. Oglas o slobodnim mjestima objavljuje se u "Narodnim novinama", a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje državnog odvjetnika kao i podatke o svom radu.

(2) Glavni državni odvjetnik će od kandidata tražiti pisanu izjavu da pristaje na sigurnosne provjere u skladu s posebnim propisom. Podaci o rezultatima sigurnosne provjere službena su tajna. Ti se podaci mogu koristiti samo u postupku imenovanja državnih odvjetnika. Ako su zatražene provjere, kandidat ima pravo upoznati se s rezultatima u skladu s posebnim propisima kojima je propisan postupak vršenja provjera.

(3) Odluku o objavi oglasa o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka, kao i odluku o poništenju objavljenog oglasa, donosi Glavni državni odvjetnik.

Članak 97.

(1) Nakon isteka roka iz članka 96. stavka 1. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik zatražit će za kandidata za županijskoga državnog odvjetnika mišljenje od Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a za kandidata za općinskoga državnog odvjetnika od kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, ocjenu obnašanja dužnosti te druge podatke o kandidatima kojima Državno odvjetništvo Republike Hrvatske raspolaže po službenoj dužnosti.

(2) Osim mišljenja navedenih u stavku 1. ovoga članka Glavni državni odvjetnik će za kandidate koji su dali pristanak tražiti da se provedu sigurnosne provjere.

(3) Prije davanja mišljenja nadležni državni odvjetnik pozvat će kandidate na razgovor koji s kandidatom koji se odazvao pozivu obavlja državni odvjetnik i najmanje dva člana kolegija državnog odvjetništva. Državni odvjetnik i dva člana kolegija mogu s kandidatom razgovarati zajednički ili odvojeno.

(4) Mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o kandidatima za županijskoga državnog odvjetnika, a o kandidatima za općinskoga državnog odvjetnika mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika daje se u roku od 15 dana.

(5) Kod davanja mišljenja cijelit će se na odgovarajući način i kriteriji iz članka 130. ovoga Zakona te posebno sposobnost obavljanja poslova državnoodvjetničke i pravosudne uprave.

(6) Nakon pribavljanja mišljenja iz stavka 4. ovoga članka i podataka o sigurnosnim provjerama Glavni državni odvjetnik će uz svoj prijedlog dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili te podatke o radu kandidata kojima raspolaže Državno odvjetništvo Republike Hrvatske Državnoodvjetničkom vijeću. Glavni državni odvjetnik dostavit će vijeću podatke o sigurnosnoj provjeri za pojedinog kandidata samo u slučaju kada su oni važni za odlučivanje o imenovanju.

(7) Državnoodvjetničko vijeće dužno je donijeti odluku u roku od 60 dana nakon primitka prijedloga Glavnoga državnog odvjetnika.

(8) Ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat ili Glavni državni odvjetnik ne da prijedlog niti za jednog kandidata ili Državnoodvjetničko vijeće između kandidata koji su se javili na oglas ne imenuje državnog odvjetnika, postupak se ponavlja.

Članak 98.

(1) Odluka Državnoodvjetničkog vijeća s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.

(2) Državni odvjetnik je dužan stupiti na dužnost u roku kojeg odredi Glavni državni odvjetnik, a koji ne može biti duži od šest mjeseci.

(3) Ako državni odvjetnik ne stupi na dužnost u roku iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se da nije ni imenovan.

b) Prestanak dužnosti državnih odvjetnika

Članak 99.

(1) Državnom odvjetniku prestaje dužnost:

1. smrću,
2. kada navrší 70 godina života,
3. danom stupanja na službu u drugom državnom odvjetništvu, odnosno pravosudnom ili državnom tijelu,
4. razrješenjem.

(2) Odluku o prestanku dužnosti Glavnoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 4. ovoga članka donosi Hrvatski sabor, a odluku kojom se utvrđuje nastupanje okolnosti po stavku 1. točki 1. do 3. ovoga članka Državnoodvjetničko vijeće. Rješenje o prestanku dužnosti županijskog i općinskoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 4. te odluku kojom se utvrđuje nastupanje okolnosti po stavku 1. točki 1. do 3. ovoga članka donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 100.

Glavni državni odvjetnik, županijski i općinski državni odvjetnik bit će razriješen ako:

1. nezakonito, nepravodobno ili nedovoljno stručno obavlja svoju dužnost,
2. državno odvjetništvo koje zastupa i kojim upravlja ne ostvaruje zadovoljavajuće rezultate,
3. poslove državnoodvjetničke i pravosudne uprave ne obavlja u skladu s propisima ili ih ne obavlja pravodobno,
4. nije podnosio zahtjeve za pokretanje stegovnog postupka u zakonom predviđenim slučajevima,
5. počini djelo koje odgovara stegovnom djelu iz članka 137. ovoga Zakona,
6. postoji osnova za razrješenje iz članka 113. stavka 1. točke 1. do 4. ovoga Zakona.

Članak 101.

(1) Prijedlog za razrješenje Glavnoga državnog odvjetnika može podnijeti Vlada Republike Hrvatske. U prijedlogu se mora navesti osnova i razlozi za razrješenje.

(2) O prijedlogu iz stavka 1. ovoga članka, uz prethodno mišljenje Odbora za pravosuđe Hrvatskoga sabora, odlučuje Hrvatski sabor.

Članak 102.

(1) Glavni državni odvjetnik podnijet će Državnoodvjetničkom vijeću prijedlog za razrješenje županijskog i općinskoga državnog odvjetnika ako je na temelju pisanog izvješća o obavljenom pregledu cjelokupnog rada županijskog ili općinskoga državnog odvjetništva ili na drugi način saznao da postoje razlozi za razrješenje iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona.

(2) Ako postoji osnova za razrješenje općinskoga državnog odvjetnika iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona i nadležni županijski državni odvjetnik može predložiti Glavnom državnom odvjetniku podnošenje prijedloga za razrješenje Državnoodvjetničkom vijeću. U svom prijedlogu županijski državni odvjetnik mora navesti i obrazložiti razloge za razrješenje.

(3) Predsjednik Državnoodvjetničkog vijeća će pisano izvijestiti državnog odvjetnika protiv kojeg je pokrenut postupak za razrješenje o osnovama i razlozima za razrješenje, s time da će mu dati rok u kojem se pisano može izjasniti o svim odlučnim činjenicama. Rok za davanje izjašnjenja ne može biti kraći od 8 dana od dana primitka obavijesti. Nakon primitka pisanog izjašnjenja Državnoodvjetničko vijeće može pozvati državnog odvjetnika da na zapisnik da dodatna pojašnjenja i razloge u vezi s osnovama za razrješenje.

Članak 103.

(1) Prije donošenja odluke Državnoodvjetničko vijeće zatražit će mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske daje mišljenje o tome postoje li osnove za razrješenje županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona.

(2) Ako nakon pribavljenog mišljenja Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske Državnoodvjetničko vijeće utvrdi postojanje osnova za razrješenje iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona, razriješit će županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika.

(3) Odluka Državnoodvjetničkog vijeća o razrješenju županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena. Protiv odluke o razrješenju državni odvjetnik može pokrenuti upravni spor.

Članak 104.

(1) Razriješeni državni odvjetnik nastavlja s radom kao zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je imenovan za zamjenika državnog odvjetnika.

(2) Protiv razriješenog državnog odvjetnika koji je nastavio s radom kao zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu iz stavka 1. ovoga članka, glavni državni odvjetnik podnijet će Državnoodvjetničkom vijeću zahtjev za pokretanje stegovnog postupka ako je državni odvjetnik razriješen zbog počinjenja stegovnog djela.

Članak 105.

U slučaju razrješenja državnog odvjetnika zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti primjenjuje se odredba članka 176. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 106.

Ako županijski, odnosno općinski državni odvjetnik prestane obnašati svoju dužnost prije isteka mandata iz bilo kojega razloga, Glavni državni odvjetnik ovlastit će zamjenika državnog odvjetnika istog ili drugoga državnog odvjetništva da obavlja poslove državnog odvjetnika, do imenovanja novoga državnog odvjetnika.

2. Imenovanje i razrješenje zamjenika državnih odvjetnika

a) Imenovanje zamjenika državnih odvjetnika

Članak 107.

(1) Broj zamjenika državnog odvjetnika u pojedinom državnom odvjetništvu određuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika sukladno okvirnim mjerilima za rad državnih odvjetništva.

(2) Okvirna mjerila propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika.

Članak 108., brisan.

Članak 109.

(1) Zamjenici državnih odvjetnika imenuju se na način, pod uvjetima i po postupku u kojem se osigurava njihova stručnost, samostalnost i dostojnost za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti.

(2) Za zamjenika državnog odvjetnika može se imenovati hrvatski državljanin koji ima završen pravni fakultet, položen pravosudni ispit i ispunjava uvjete utvrđene u članku 110. ovoga Zakona.

Članak 110.

(1) Za zamjenika državnog odvjetnika u općinskom državnom odvjetništvu može se imenovati osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(2) Za zamjenika državnog odvjetnika u županijskom državnom odvjetništvu može se imenovati osoba koja je kao dužnosnik u pravosudnim tijelima obnašala pravosudnu dužnost najmanje osam godina.

(3) Za zamjenika državnog odvjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može se imenovati osoba koja je kao dužnosnik u pravosudnim tijelima obnašala pravosudnu dužnost najmanje 15 godina ili isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva koji se je dokazao svojim stručnim radom i na određenom pravnom području kao i stručnim i znanstvenim radovima.

(4) Kod imenovanja zamjenika državnih odvjetnika mora se voditi računa o zastupljenosti pripadnika nacionalnih manjina sukladno odredbama članka 22. stavka 2. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

(5) Kada pripadnici nacionalnih manjina podnose prijavu na objavljeno slobodno mjesto zamjenika državnog odvjetnika, mogu se pozvati na ostvarivanje prava koja im pripadaju sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

Članak 111.

(1) Za imenovanje u više državno odvjetništvo zamjenik državnog odvjetnika mora osim uvjeta iz članka 109. i 110. ovoga Zakona, na zadnjem ocjenjivanju prije imenovanja biti ocijenjen najmanje ocjenom iz članka 132. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona ili višom ocjenom.

(2) Kod imenovanja uz sve druge jednake uvjete prednost imaju kandidati koji su u dva zadnja ocjenjivanja bili bolje ocijenjeni.

c) Prestanak dužnosti zamjenika državnih odvjetnika

Članak 112.

(1) Zamjeniku državnog odvjetnika prestaje državnoodvjetnička dužnost po sili zakona u državnom odvjetništvu u koje je imenovan:

- smrću,
- kad navršši 70 godina života,
- danom stupanja na službu u drugom državnom odvjetništvu, odnosno pravosudnom ili državnom tijelu.

(2) Rješenje kojim se utvrđuje nastupanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka donosi državni odvjetnik onoga državnog odvjetništva u kojem je zamjenik državnog odvjetnika obnašao dužnost i dostavlja ga Državnoodvjetničkom vijeću i ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

Članak 113.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika razriješit će se dužnosti:

1. na njegov vlastiti zahtjev,
2. zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti,
3. zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
4. ako dvaput uzastopce bude ocijenjen da nezadovoljavajuće obavlja državnoodvjetničku dužnost (članak 132. stavak 2. točka 1.),
5. izricanjem odluke o stegovnoj kazni razrješenja.

(2) O razrješenju zamjenika državnog odvjetnika odlučuje Državnoodvjetničko vijeće na temelju zahtjeva ovlaštenoga državnog odvjetnika a nakon postupka provedenog sukladno ovom Zakonu. Kada dolazi do razrješenja na temelju izrečene odluke o stegovnoj kazni razrješenja, ne provodi se poseban postupak, već razrješenje nastupa pravomoćnošću izrečene odluke.

3. Dužnosti i prava državnih odvjetnika i njihovih zamjenika

Članak 114.

Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika obnaša državnoodvjetničku dužnost u državnom odvjetništvu u koje je imenovan.

Članak 115.

(1) Poslovi u državnom odvjetništvu raspoređuju se na početku svake kalendarske godine prema vrstama predmeta vodeći računa o razmjernom opterećenju.

(2) Prije utvrđivanja rasporeda poslova državni odvjetnik pribavit će mišljenje kolegija državnog odvjetništva.

(3) Godišnji se raspored poslova prije nego se počne primjenjivati dostavlja višem državnom odvjetništvu, koje zbog opravdanih razloga, može naložiti da se raspored izmijeni.

(4) Godišnji se raspored poslova može mijenjati ako to posebne okolnosti opravdavaju.

(5) Dodjela pojedinačnih predmeta u rad uređuje se Poslovníkom državnog odvjetništva.

(6) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka ministar nadležan za poslove pravosuđa može uz prethodno pribavljeno mišljenje Glavnoga državnog odvjetnika tražiti da se pojedinoj vrsti predmeta dade prvenstvo u rješavanju.

Članak 116.

(1) Predmet dodijeljen na rad zamjeniku državnog odvjetnika, na način propisan u članku 115. stavak 5. ovoga Zakona, može se oduzeti kada u tom predmetu zamjenik državnog odvjetnika može biti izuzet, kad ne može pravodobno poduzimati radnje u postupku zbog dulje spriječenosti ili kad to zahtijevaju posebni razlozi.

(2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka donosi se u pisanom obliku i s njom se upoznaje zamjenik kojem je spis oduzet.

Članak 117.

Državni se odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika mora ponašati tako da ne umanja svoj ugled ili ugled državnog odvjetništva te ne dovede u pitanje svoju savjesnost ili samostalnost državnog odvjetništva.

Članak 118.

Državni je odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika dužan zadržati za sebe sve što je doznao o strankama i njihovim pravima, obvezama i pravnim interesima u okviru obnašanja dužnosti, ako to ne predstavlja kažnjivo djelo te čuvati tajnost svih podataka nedostupnih javnosti.

Članak 119.

Glavni državni odvjetnik, državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika ne smiju pripadati nijednoj političkoj stranci niti sudjelovati u njenim aktivnostima.

Članak 120.

(1) Državni se odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne smije koristiti svojim službenim položajem ili ugledom državnog odvjetništva za ostvarivanje svojih prava pred državnim tijelima i tijelima lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave.

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne smije obnašati sudačku dužnost, obavljati odvjetničku ili javnobilježničku službu, niti poslove člana upravnog ili nadzornog odbora trgovačkog društva ili druge pravne osobe koja ostvaruje dobit.

(3) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne smije obavljati niti drugu službu ili posao, koji bi mogli utjecati na njegovu samostalnost i objektivnost ili bi se umanjio njegov društveni ugled ili je inače nespojiv s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti.

(4) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika može pisati stručne ili znanstvene radove, sudjelovati u radu stručnih ili znanstvenih skupova, pisati nacрте propisa ili sudjelovati u drugim sličnim aktivnostima.

Članak 121.

(1) Državni odvjetnik je dužan prethodno u pisanom obliku izvijestiti neposredno višega državnog odvjetnika, a zamjenik državnog odvjetnika državnog odvjetnika o svakom poslu kojeg obavlja osim poslova iz članka 120. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) O nespojivosti službe ili posla s državnoodvjetničkom dužnosti za zamjenika državnog odvjetnika odlučuje državni odvjetnik, za državnog odvjetnika državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva, a za Glavnoga državnog odvjetnika – Vlada Republike Hrvatske.

Članak 122.

(1) Općinski državni odvjetnik, županijski državni odvjetnik i zamjenici državnih odvjetnika dužni su stalno se stručno usavršavati i sudjelovati u programima obrazovanja i usavršavanja Pravosudne akademije, a mogu sudjelovati i u drugim oblicima obrazovanja i stručnog usavršavanja.

(2) Zamjenici državnog odvjetnika dužni su odazvati se na poziv Pravosudne akademije da sudjeluju kao predavači ili polaznici u programima stručnog usavršavanja.

(3) Ovlašćuje se ministar pravosuđa da po prethodno pribavljenom mišljenju Glavnoga državnog odvjetnika donese pravilnik kojim će se propisati obveza zamjenika državnih odvjetnika za stručnim usavršavanjem u Pravosudnoj akademiji određujući vrstu, način, trajanje i evaluaciju usavršavanja.

Članak 123.

Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika imaju pravo na:

- plaću koja je utvrđena za državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u koje je imenovan,
- naknadu umjesto plaće kad nije u mogućnosti obnašati dužnost,
- mirovinsko, invalidsko, zdravstveno osiguranje i prava koja iz toga proizlaze po općim propisima,
- odmore i dopuste koje imaju službenici i namještenici u državnom odvjetništvu i godišnji odmor u trajanju od 30 radnih dana,
- pravo na materijalne troškove pod uvjetima utvrđenim zakonom i drugim propisima,
- naknadu za odvojeni život od obitelji, kao i naknadu troškova putovanja u mjesto stanovanja obitelji u vrijeme tjednog odmora ili državnih blagdana,
- naknadu za službena putovanja i putne troškove u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti,
- stručno usavršavanje i specijalizaciju u okviru sredstava osiguranih za tu namjenu.

Članak 124.

(1) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika općinskog ili županijskoga državnog odvjetništva može se privremeno, kada je to neophodno potrebno za obavljanje poslova u drugom odvjetništvu istog ili nižeg stupnja, uputiti na rad u to državno odvjetništvo u određenom predmetu ili na određeno vrijeme, ali najdulje šest mjeseci.

(2) Odluku o privremenom premještanju donosi neposredno viši državni odvjetnik pisanim obrazloženim rješenjem.

(3) Protiv rješenja o privremenom premještanju zamjenik državnog odvjetnika ima pravo prigovora Državnoodvjetničkom vijeću u roku od osam dana od dostave rješenja. Odlučujući o prigovoru Vijeće može prigovor odbiti i potvrditi rješenje državnog odvjetnika ili ukinuti rješenje. Odluka Državnoodvjetničkog vijeća po prigovoru je konačna.

Članak 125.

(1) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika općinskog ili županijskog državnog odvjetništva može uz svoj pristanak biti upućen na rad u državno odvjetništvo višeg stupnja, najduže na vrijeme od četiri godine.

(2) Državni odvjetnik višega državnog odvjetništva povjerit će mu poslove u izradi nacрта odluka iz nadležnosti toga državnog odvjetništva ili druge odgovarajuće poslove.

(3) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji je privremeno upućen na rad u državno odvjetništvo višeg stupnja, u postupku i radu na predmetima ima prava i obveze kao viši državnoodvjetnički savjetnik.

Članak 126.

(1) Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude imenovan za ministra, državnog tajnika u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, ili na dužnost u međunarodnim pravosudnim tijelima i međunarodnim misijama, državnoodvjetnička dužnost mu miruje dok obnaša dužnost na koju je imenovan u izvršnoj vlasti.

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika uz svoj pristanak, može biti raspoređen i na druge poslove u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa ili u Pravosudnu akademiju, ali ne dulje od dvije godine, za koje vrijeme mu državnoodvjetnička dužnost miruje.

(3) U slučaju iz stavka 1. i 2. ovoga članka državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.

(4) Odluku o rasporedu državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika prema stavku 2. ovoga članka donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa uz suglasnost Glavnoga državnog odvjetnika.

(5) Ministar pravosuđa posebnim će pravilnikom utvrditi uvjete za upućivanje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika u međunarodna pravosudna tijela ili međunarodne misije.

Članak 127.

Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude imenovan za voditelja ili raspoređen za zamjenika posebnoga ustrojstvenog oblika iz članka 10. ovoga Zakona, državnoodvjetnička dužnost u državnom odvjetništvu u kojem je radio prije prelaska mu miruje dok obavlja tu dužnost.

Članak 128.

(1) Republika Hrvatska odgovara za štetu koju u obnašanju dužnosti nanese državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika građaninu ili pravnoj osobi nepravilnim ili nezakonitim radom.

(2) Republika Hrvatska može od državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika zatražiti naknadu isplaćene svote samo kad je štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.

(3) Zahtjev za naknadu štete iz stavka 2. ovoga članka zastarijeva za šest mjeseci od dana isplaćene naknade oštećeniku.

4. Ocjena obnašanja dužnosti

Članak 129.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika izabran prvi put na državnoodvjetničku dužnost prve tri godine nakon imenovanja ocjenjuje se svake godine. Ostali zamjenici ocjenjuju se svake tri godine.

(2) Ako je zamjenik općinskog državnog odvjetnika podnio prijavu za trajni premještaj ili se javio na oglas, na traženje Vijeća državni odvjetnik će ga ocijeniti na temelju dotadašnjeg rada iako nije protekla godina dana od prvog imenovanja. Ova ocjena služi samo za utvrđivanje liste kandidata iz članka 156. stavka 6. ovoga Zakona i ne utječe na dužnost davanja ocjene na način naveden u stavku 1. ovoga članka.

Članak 130.

(1) Državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika u obnašanju dužnosti ocjenjuju se prema sljedećim mjerilima:

1. iskazanoj marljivosti u rješavanju dodijeljenih im predmeta u odnosu na prosječne radne rezultate županijskih, odnosno općinskih državnih odvjetništava u godini koja prethodi godini ocjenjivanja,
2. korištenju pravnih lijekova,
3. pokazanom stručnom znanju i rezultatima u radu,
4. kvaliteti rada te sposobnosti usmenog i pisanog izražavanja,
5. poštivanju rokova u tijeku postupka
6. sposobnosti i iskazanoj spremnosti za učenje i usvajanje novih znanja, aktivnom sudjelovanju i uspjehu u programima stručnog usavršavanja, objavljenim znanstvenim i stručnim radovima i sudjelovanjem u praktičnoj nastavi pravnih predmeta i drugim relevantnim znanstvenim i stručnim skupovima,
7. suradnji i odnosu s drugim zaposlenicima,
8. sposobnosti obavljanja poslova uprave i poslova državnog odvjetnika, ako je raspoređen na takvu dužnost.

(2) Glavni državni odvjetnik posebnom uputom uređuje pravila o vođenju evidencije o radu državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, postupak ocjenjivanja, način primjene mjerila za ocjenjivanje i raspon ocjena, podnošenje prigovora protiv ocjene i postupak po prigovoru i druga pitanja od značaja za ocjenjivanje.

(3) Prosječne radne rezultate županijskih odnosno općinskih državnih odvjetništava utvrđuje Glavni državni odvjetnik za prethodnu godinu najkasnije do 1. ožujka tekuće godine i o tome obavještava sva državna odvjetništva.

Članak 131.

Državni odvjetnik daje ocjenu obnašanja državnoodvjetničke dužnosti za zamjenika toga državnog odvjetništva. Državnog odvjetnika ocjenjuje neposredno viši državni odvjetnik.

Članak 132.

(1) Ocjene obnašanja dužnosti zamjenika državnog odvjetnika su:

1. nezadovoljavajuće obnaša državnoodvjetničku dužnost,
2. dužnost obnaša zadovoljavajuće,
3. dužnost obnaša savjesno, stručno i uredno,
4. dužnost obnaša savjesno, stručno i uredno, pri tome ostvaruje iznadprosječne rezultate,
5. dužnost obnaša savjesno, stručno i uredno, pri tome ostvaruje iznadprosječne rezultate i kod toga se posebno zalaže i pokazuje izuzetno pravno znanje.

(2) Ocjene obnašanja dužnosti državnog odvjetnika su,

1. nezadovoljavajuće obavlja poslove državnog odvjetnika,
2. dužnost obnaša zadovoljavajuće,
3. poslove državnog odvjetnika obavlja savjesno, uredno i stručno,

4. poslove državnog odvjetnika obavlja savjesno, uredno i stručno i ima natprosječne sposobnosti vođenja.

Članak 133.

Državni odvjetnik će prije dostavljanja ocjene pozvati državnog odvjetnika ili zamjenika kojeg ocjenjuje i upoznati ga na osnovi kojih pokazatelja ga namjerava ocijeniti. Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo upozoriti na okolnosti koje mogu utjecati na ocjenu, a koje državni odvjetnik nije uzeo u obzir ili je na temelju njih donio pogrešne zaključke.

Članak 134.

(1) Ocjena se izrađuje na posebnom obrascu propisanom uputom o ocjenjivanju.

(2) Ocjena se dostavlja zamjeniku državnog odvjetnika na kojeg se odnosi i njezin sadržaj predstavlja službenu tajnu.

(3) U obrazloženju ocjene državni odvjetnik će iznijeti kako je izvršeno vrednovanje po pojedinom mjerilu i na osnovi kojih pokazatelja je ocjena dana te navesti i sve druge bitne podatke. Ocjena se dostavlja s uputom o pravu na prigovor.

Članak 135.

Županijski i općinski državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji se ne složi s ocjenom ima pravo u roku od osam dana od dostave ocjene podnijeti prigovor Državnoodvjetničkom vijeću.

Članak 136.

(1) Ako je protiv ocjene podnesen prigovor, državni odvjetnik koji je donio ocjenu zatražit će mišljenje kolegija toga državnog odvjetništva, a zatim će prigovor, uz koji će priložiti mišljenje kolegija i osobni spis zamjenika, dostaviti na odluku Državnoodvjetničkom vijeću.

(2) Svojom odlukom Državnoodvjetničko vijeće može potvrditi ocjenu, izmijeniti je ili vratiti na ponovno ocjenjivanje.

5. Stegovna djela

Članak 137.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. zlouporaba položaja ili prekoračenja službene ovlasti,

2. neopravdano neobavljanje ili neuredno obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,

3. obavljanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih s državnoodvjetničkom dužnošću,

4. izazivanje poremećaja u radu državnog odvjetništva koji znatno utječu na djelovanje državnog odvjetništva,

5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti,

6. ponašanje ili postupanje suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojim se nanosi šteta ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničkoj dužnosti.

7. ponašanje tijekom zastupanja pred sudom ili upravnim tijelom kojim se vrijeđa drugoga ili grubo narušava red tijekom postupka,

8. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici,

9. postupanje protivno članku 119. ovoga Zakona.

(3) Zlouporaba položaja postoji osobito ako:

1. nakon prethodne obavijesti višem državnom odvjetniku neopravdano u zakonskim rokovima ne poduzima radnje u postupku, pa je uslijed toga sud donio odluku o ukidanju pritvora,

2. u roku od petnaest dana nakon završene istrage iako je tijekom istrage utvrđeno postojanje osnovane sumnje da je okrivljenik počinio djelo za koje se provodi istraga ne donese odluku, odnosno ne zatraži produljenje roka za podizanje optužnice (članak 229. stavak 2. ZKP),

3. uz optužnicu ne dostavi popis dokaza kojima raspolaže, koje ne namjerava izvoditi pred sudom, a koji dokazi ukazuju na nedužnost i na manji stupanj krivnje okrivljenika ili predstavljaju olakotne okolnosti.

(4) Smatrat će se da zamjenik državnog odvjetnika neopravdano ne obavlja državnoodvjetničku dužnost osobito ako:

1. u spis istrage ne unese pismena koja je po zakonu dužan unijeti,
- neopravdano u zakonskim rokovima ne poduzima radnje u postupku (članak 125. stavak 5. ZKP) i time prouzroči odugovlačenje ili prekid postupka,

2. tijekom kaznenog postupka ne podnosi sudu prijedloge pravovremeno ili druge radnje u postupku poduzima s velikim zakašnjenjem i time prouzroči odugovlačenje postupka (članak 397. ZKP),

3. u slučaju kad vijeće nije potvrdilo optužnicu u cijelosti ili dijelu u roku osam dana od dostave rješenja ne donese nalog za dopunu istrage ili poduzimanje dokazne radnje, odnosno ne odustane od kaznenog progona ili ne zatraži od optužnog vijeća produljenje roka,

4. bez opravdanog razloga ne izrađuje državnoodvjetničke odluke i pismena u zakonskom roku,

5. je, bez opravdanog razloga, broj odluka koje je donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod prosjeka u Republici Hrvatskoj.

(5) Neuredno obavljanje državnoodvjetničke dužnosti postojat će osobito ako:

1. državni odvjetnik u roku od petnaest dana nakon završene istrage ne donosi odluke, odnosno ne traži produljenje roka za podizanje optužnice (članak 229. stavak 1. ZKP),

2. u slučaju kada istraga nije završena u roku od šest mjeseci ne obavještava o tome višeg državnog odvjetnika (članak 230. ZKP),

3. je državni odvjetnik ocijenio njegov rad negativnom ocjenom (članak 132. stavak 2 točka 1.).

Članak 138.

(1) Za počinjena stegovna djela mogu se izreći sljedeće stegovne kazne:

1. ukor,

2. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu kroz najdulje tri mjeseca,

3. novčana kazna do jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu kroz najdulje šest mjeseci,

4. zastoj u promaknuću do tri godine,

5. nemogućnost imenovanja na dužnost državnog odvjetnika u trajanju do jedne godine,

6. razrješenje od dužnosti.

(2) Kazna iz točke 4. stavka 1. ovoga članka može se izreći samo za stegovno djelo iz članka 137. ovoga Zakona ako je počinjeno pod naročito otegotnim okolnostima.

(3) Kod izricanja kazne za stegovno djelo uzima se u obzir osobito: težina povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo učinjeno, raniji rad i ponašanje zamjenika državnog odvjetnika i druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne.

(4) Kod odlučivanja o odgovornosti i kazni za stegovno djelo na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Kaznenog zakona.

(5) O izrečenju se kazni u roku od 24 sata obavještava državno odvjetništvo u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja državnoodvjetničku dužnost, te ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa koje vodi evidenciju o izrečenim kaznama.

Članak 139.

(1) Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon šest mjeseci od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela.

(2) Stegovna kazna ne može se izreći nakon proteka godine dana od dana pokretanja stegovnog postupka.

(3) Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

(4) Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.

(5) Kazna ukora briše se iz evidencije po službenoj dužnosti nakon dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je izrečena, a novčana kazna nakon tri godine.

6. Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika

Članak 140.

(1) Etičkim kodeksom državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (u daljnjem tekstu: Kodeks) utvrđuju se načela i pravila ponašanja državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojih su se oni uvijek dužni pridržavati s ciljem očuvanja i daljnjeg razvoja dostojanstva i ugleda državnog odvjetništva kao samostalnog i neovisnoga pravosudnog tijela.

(2) Kodeks donosi Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske proširen sa županijskim i općinskim državnim odvjetnicima i predstavnicima kolegija županijskih i općinskih državnih odvjetništava. Kodeks se objavljuje u "Narodnim novinama".

(3) Kolegiji županijskih i općinskih državnih odvjetnika biraju svoje predstavnike na sjednici javnim glasovanjem većinom svih članova.

(4) Sjednicu kolegija iz stavka 2. ovoga članka saziva i predsjedava joj Glavni državni odvjetnik.

(5) Kolegij iz stavka 2. ovoga članka odlučuje na sjednici javnim glasovanjem većinom glasova svih članova.

Članak 141.

(1) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske imenuje radnu skupinu za izradu nacрта Kodeksa. Radna skupina ima najmanje jedanaest članova od kojih je pet zamjenika općinskih državnih odvjetnika, četiri zamjenika županijskih državnih odvjetnika i tri zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika. Radom radne skupine rukovodi zamjenik Glavnoga državnog odvjetnika kojeg odredi Kolegij.

(2) Nakon što radna skupina izradi nacrt Kodeksa, Kolegij državnog odvjetništva Republike Hrvatske dostavlja nacrt Kodeksa županijskim i općinskim državnim odvjetnicima koji su dužni s tekstom nacрта upoznati sve zamjenike i sazvati sjednice kolegija radi davanja prijedloga i primjedaba u primjerenom roku.

(3) Nakon toga Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske utvrđuje prijedlog Kodeksa, dostavlja ga županijskim i općinskim državnim odvjetništvima te poziva kolegije županijskih i općinskih državnih odvjetništava da u roku od 30 dana odrede svoje predstavnike. Sjednica Kolegija iz članka 140. stavka 2. ovoga Zakona mora se održati u roku od daljnjih 30 dana.

(4) Nacrt i prijedlog Kodeksa dostavljaju se na mišljenje ministru nadležnom za poslove pravosuđa.

(5) Kodeks se mijenja i nadopunjuje po istom postupku po kojem je donesen, a na prijedlog Kolegija državnog odvjetništva Republike Hrvatske, proširenog Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, Glavnoga državnog odvjetnika, ministra nadležnog za poslove pravosuđa i najmanje deset državnih odvjetnika ili zamjenika državnih odvjetnika.

Glava X. DRŽAVNOODVJETNIČKO VIJEĆE

Članak 142.

(1) Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine, s time da članom Vijeća nitko ne može biti dva puta uzastopno.

(2) Ako članu Vijeća dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran, na njegovo se mjesto do isteka mandata Vijeća bira drugi član.

1. Tijela za provedbu izbora za članove Državnoodvjetničkog vijeća

Članak 142.a

Tijela za provedbu izbora članova Državnoodvjetničkog vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika (u daljnjem tekstu: Vijeće) su Povjerenstvo za izbor članova Vijeća (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo), kandidacijski odbori i izborni odbori.

Članak 142.b

(1) Povjerenstvo čini pet članova koji se imenuju iz reda zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske na vrijeme od pet godina.

(2) Povjerenstvo imenuje prošireni Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) Članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća.

Članak 142.c

Povjerenstvo za izbor članova Vijeća:

1. imenuje članove izbornih odbora te daje upute za njihov rad,
2. daje upute kandidacijskim odborima u postupku kandidiranja članova,
3. brine se o zakonitoj provedbi za izbore članova Vijeća,
4. određuje biračka mjesta u državnim odvjetništvima,
5. utvrđuje rezultate izbora za članove Vijeća i objavljuje ih u "Narodnim novinama".

Članak 142.d

(1) Kandidacijski odbor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske je Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a kandidacijski odbori županijskih državnih odvjetništava su prošireni Kolegij županijskih državnih odvjetništava koji čine državni odvjetnici i svi zamjenici nadležnog županijskog državnog odvjetništva, općinski državni odvjetnici i njihovi zamjenici s područja toga županijskog odvjetništva.

(2) Kandidacijski odbori prikupljaju kandidature za članove Vijeća i provode kandidacijski postupak.

(3) Županijski državni odvjetnici dostavit će Povjerenstvu prijedloge za članove izbornih odbora.

(4) Izborni odbor čine predsjednik i dva člana.

(5) Izborni odbori izravno provode glasovanje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika na biračkim mjestima te osiguravaju pravilnost i tajnost glasovanja.

(6) Članovi izbornih odbora ne smiju biti kandidati na listi za izbor članova Vijeća.

Članak 143.

Državnoodvjetničko vijeće (u daljnjem tekstu: Vijeće) ima pečat, koji sadrži njegov naziv, te naziv i grb Republike Hrvatske.

2. Izbor i razrješenje članova Državnoodvjetničkog vijeća

Članak 144.

(1) Vijeće će najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata članova Vijeća zatražit od Kandidacijskog odbora Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijskih odbora županijskih državnih odvjetništava prijedloge kandidata iz reda zamjenika državnih odvjetnika, za članove Vijeća.

(2) Vijeće će najkasnije šest mjeseci prije isteka mandata članova Vijeća obavijestiti i dekane svih pravnih fakulteta u Republici Hrvatskoj i Hrvatski sabor o isteku mandata članovima Vijeća koje oni imenuju.

Članak 144.a

(1) Dan provedbe izbora za članove Vijeća iz redova zamjenika državnih odvjetnika određuje se Odlukom Vijeća o raspisivanju izbora koja se objavljuje u "Narodnim novinama".

(2) Od dana raspisivanja, pa do dana izbora za članove Vijeće mora proteći najmanje 30 dana.

(3) Pravo glasa na izborima imaju svi državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika.

Članak 144.b

(1) Kandidat za člana Vijeća može biti svaki zamjenik državnog odvjetnika, osim onoga kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna mjera.

(2) Svaki kandidat za člana Vijeća mora dati pisani pristanak na kandidaturu.

Članak 144.c

(1) Čelnici državnih odvjetništava ne mogu biti birani za članove državnoodvjetničkog vijeća. Prijedlog kandidata iz reda zamjenika državnih odvjetnika mora osigurati zastupljenost kandidata iz Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, županijskih i općinskih državnih odvjetništava.

(2) Pravo predlaganja kandidata za članove Vijeća na Kandidacijskom odboru Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijskim odborima županijskih državnih odvjetništava imaju svi državni odvjetnici i zamjenici.

(3) Na temelju prijedloga iz stavka 2. ovoga članka Kandidacijski odbor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijski odbori glasovanjem određuju tri kandidata koji su dobili najviše glasova za pojedino mjesto člana Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika.

(4) Prijedlog kandidata za članove Vijeća Kandidacijski odbor Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijski odbori županijskih državnih odvjetništava moraju dostaviti Povjerenstvu najkasnije u roku od 15 dana od dana raspisivanja izbora.

(5) O prijedlogu kandidata obavezno se navodi državno odvjetništvo u kojem zamjenik državnog odvjetnika obnaša dužnost.

Članak 144.d

(1) Na temelju prijedloga Kandidacijskog odbora Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i kandidacijskih odbora županijskih državnih odvjetništava Povjerenstvo sačinjava liste i to posebno za članove Vijeća iz reda zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika, posebno za članove Vijeća iz reda zamjenika županijskih državnih odvjetnika i posebno za članove Vijeća iz reda zamjenika općinskih državnih odvjetnika.

(2) Kandidati se u listu unose prema abecednom redu svojih prezimena. Uz ime i prezime kandidata navodi se državno odvjetništvo u kojem kandidat obnaša državnoodvjetničku dužnost.

(3) Odustanak kandidata s liste nije dopušten nakon objavljivanja liste kandidata.

(4) Povjerenstvo će u roku od četrdeset i osam sati od predaje kandidature objaviti liste svih pravovaljano predloženih kandidata na internetskoj stranici Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

Članak 144.e

Za liste kandidata za članove Vijeća glasuju svi državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika.

Članak 144.f

(1) Članove Vijeća iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti, na prijedlog fakultetskih vijeća, biraju svi profesori pravnih fakulteta u Republici Hrvatskoj.

(2) Postupak izbora Povjerenstva za provođenje izbora i način provođenja izbora uređuje se Poslovníkom koji donose dekani pravnih fakulteta.

(3) Dva člana Vijeća imenuje Hrvatski sabor iz redova svojih zastupnika od kojih je jedan iz redova oporbe.

Članak 145.

(1) Vijeće ima jedanaest članova.

(2) Sedam članova Vijeća bira se iz reda zamjenika državnih odvjetnika, dva člana iz reda Hrvatskoga sabora i dva člana iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti.

(3) Članove Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika čine:

- dva zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske,

- dva zamjenika županijskih državnih odvjetnika,

- tri zamjenika općinskih državnih odvjetnika.

(4) Članovi Vijeća između sebe biraju predsjednika i zamjenika predsjednika. Predsjednik Vijeća mora biti iz reda zamjenika državnog odvjetnika.

(5) Predsjednik i zamjenik predsjednika biraju se tajnim glasovanjem na vrijeme od četiri godine.

3. Provedba izbora

Članak 145.a

(1) Povjerenstvo određuje izborna mjesta. Za područje županijskog državnog odvjetništva određuje su u pravilu jedno izborna mjesto.

(2) Najkasnije osam dana prije izbora Povjerenstvo će objaviti izborna mjesta i u prostorijama kojeg državnog odvjetništva se nalaze i dostaviti izbornim odborima popis državnih odvjetnika i zamjenika koji glasuju na pojedinom izbornom mjestu.

Članak 145.b

(1) Glasovanje se obavlja osobno glasačkim listićima. Nitko ne može glasovati u ime druge osobe.

(2) Glasački listići su posebni za svaku listu kandidata iz članka 144.d stavka 1. ovoga Zakona, a sadrže:

1. ime i prezime kandidata, i državno odvjetništvo u kojem obnaša državnoodvjetničku dužnost,

2. broj kandidata koji se iz te liste kandidata bira za Vijeće.

(3) Kandidati se u listu unose prema abecednom redu svojih prezimena.

(4) Tiskanje glasačkih listića izravno nadzire Povjerenstvo.

Članak 145.c

(1) Glasački listić popunjava se tako da se za svakog pojedinog člana Vijeća zaokruži broj jednog od kandidata koji se biraju za to mjesto člana Vijeća.

(2) Važeći glasački listić je onaj iz kojeg se na siguran i nedvojbena način može utvrditi za koje je kandidate državni odvjetnik ili zamjenik glasovao.

Članak 145.d

Nevažeći glasački listić je:

1. neispunjeni glasački listić
2. glasački listić popunjen tako da se ne može sa sigurnošću utvrditi volja birača i okolnost za kojeg je kandidata glasovao
3. glasački listić na kojem je za pojedinog člana Vijeća zaokruženo više kandidata nego ih se bira s liste.

Članak 145.e

- (1) Glasovanje traje neprekidno od 9,00 do 16,00 sati.
- (2) Na izbornom mjestu moraju biti neprekidno nazočna najmanje tri člana izbornog odbora ili njihovi zamjenici.
- (3) Član izbornog odbora zaokružiti će na popisu broj ispred imena i prezimena državnog odvjetnika i zamjenika koji je glasovao na tom izbornom mjestu.
- (4) Uz suglasnost izbornog odbora na kojem je državni odvjetnik ili zamjenik trebao glasovati on može glasovati na drugom izbornom mjestu što će se posebno u zapisniku naznačiti.

Članak 145.f

- (1) Po završenom glasovanju izborni će odbor najprije prebrojati neupotrijebljene glasačke listiće i staviti ih u poseban omot koji će zapečatiti.
- (2) Potom izborni odbor na temelju zapisnika utvrđuje ukupan broj birača koji su glasovali, prema popisu birača, odnosno prema izvatku iz popisa birača.
- (3) Nakon što broj birača koji su glasovali bude utvrđen, odbor pristupa otvaranju glasačke kutije i prebrojavanju glasova.
- (4) Ako se prilikom prebrojavanja glasova na izbornom mjestu utvrdi da je broj glasova prema popisu birača veći od broja glasova po biračkim listićima, vrijedi rezultat glasovanja po glasačkim listićima.
- (5) Ako se prilikom prebrojavanja glasova na izbornom mjestu utvrdi da je glasovao manji broj birača od broja glasova u glasačkoj kutiji, izborni odbor će odmah prekinuti rad i uz izvješće dostaviti materijale Povjerenstvu.
- (6) Povjerenstvo će poništiti glasovanje na tom izbornom mjestu, raspustiti izborni odbor, te imenovati novi i odrediti ponavljanje glasovanja na tom izbornom mjestu u roku od 8 dana, ako utvrdi da su nepravilnosti iz stavka 4. ovoga članka mogle utjecati na rezultat izbora.

Članak 145.g

- (1) Kad birački odbor utvrdi rezultate glasovanja na izbornom mjestu, u zapisnik o svom radu zabilježiti će:
 - broj birača prema izvatku iz popisa birača,
 - koliko je glasova dobio pojedini kandidat s liste za izbor člana Vijeća,
 - koliko je glasačkih listića proglašeno nevažećim,
 - je li glasovao državni odvjetnik ili zamjenik koji je trebao glasovati na drugom biračkom mjestu (član 145.e stavak 4.).
- (2) Zapisnik potpisuju svi članovi izbornog odbora.
- (3) Izborni odbor dostavlja zapisnik o svom radu s ostalim izbornim materijalom Povjerenstvu najkasnije u roku od 24 sati od zatvaranja birališta.

Članak 145.h

- (1) Ako na listi za izbor članova vijeća kandidati koji ulaze u sastav Vijeća imaju isti broj glasova, glasovanje se ponavlja.
- (2) Povjerenstvo će odrediti ponavljanje glasovanja na svim izbornim mjestima za tu listu kandidata u roku od osam dana.
- (3) Na ponovljenim izborima na listu ulaze samo kandidati koji imaju isti broj glasova.

Članak 145.i

- (1) Rezultate izbora za članove Vijeća utvrđuje Povjerenstvo.
- (2) Kad Povjerenstvo utvrdi rezultate glasovanja za članove Vijeća objavit će:
 1. broj birača upisanih u popise birača, broj birača koji su glasovali, koliko je glasova dobio pojedini kandidat s liste kandidata i koliko je bilo nevažećih glasačkih listića,
 2. ime i prezime kandidata koji su izabrani za članove Vijeća.
- (3) Za članove Vijeća izabrani su oni kandidati koji su dobili najveći broj glasova.

Članak 145.j

- (1) Prigovor zbog nepravilnosti u postupku kandidiranja i izbora može podnijeti svaki kandidat.
- (2) Prigovor se podnosi Povjerenstvu u roku od 48 sati računajući od isteka dana kad je izvršena radnja na koju je prigovor stavljen.
- (3) Povjerenstvo je dužno je donijeti rješenje o prigovoru u roku od 48 sati od isteka dana kada je prigovor stavljen.

Članak 145.k

- (1) Ako Povjerenstvo rješavajući o prigovoru utvrdi da je bilo nepravilnosti koje su bitno utjecale ili su mogle utjecati na rezultate izbora, poništiti će radnje i odrediti da se u određenom roku, koji mora omogućiti da se izbori održe na dan kada su raspisani, te radnje ponove.
- (2) Ako ne postoji mogućnost ponavljanja poništenih radnji ili ako se nepravilnosti odnose na postupak glasovanja, a bitno su utjecale, odnosno mogle utjecati na rezultat izbora, Povjerenstvo će poništiti izbor i odrediti rok u kojem će se izbor ponoviti.

Članak 145.l

- (1) Protiv rješenja Povjerenstva podnositelj prigovora ima pravo žalbe Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.
- (2) Žalba se podnosi putem Povjerenstva u roku od 48 sati računajući od isteka dana kada je primljeno pobijano rješenje.
- (3) Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske dužan je donijeti odluku o žalbi u roku od 48 sati od dana njezina primitka.

Članak 145.m

Podnijeti prigovor odnosno žalba u postupku zaštite izbora ne odgađaju obavljanje izbornih radnji koje su propisane ovim Zakonom.

Članak 145.n

Sredstva za pokriće troškova izbora osiguravaju se u proračunu Državnoodvjetničkog vijeća.

Članak 145.nj

- (1) Članove Vijeća iz reda sveučilišnih profesora pravnih znanosti, na prijedlog fakultetskih vijeća, biraju svi profesori pravnih fakulteta u Republici Hrvatskoj.
- (2) Fakultetska vijeća utvrđuju listu kandidata za izbor članova Vijeća.
- (3) Postupak izbora Povjerenstva za provođenje izbora i način provođenja izbora uređuje se Poslovníkom koji donose dekani pravnih fakulteta.

Članak 145.o

Dva člana Vijeća imenuje Hrvatski sabor iz redova svojih zastupnika od kojih je jedan iz redova oporbe

Članak 146.

- (1) Izabrani član Vijeća dužan je stupiti na dužnost u roku od 30 dana od dana izbora.
- (2) Ako izabrani član Vijeća bez opravdanog razloga ne stupi na dužnost u roku iz stavka 1. ovoga članka, smatrat će se da nije ni izabran.
- (3) Predsjedniku i članovima Vijeća izdaje se iskaznica čiji oblik i sadržaj propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Članak 147.

(1) Vrijeme na koje je izabran član Vijeća počinje teći od dana izbora.

(2) Kada pojedinom članu Vijeća dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran, predsjednik Vijeća će najkasnije u roku od 30 dana od ovlaštenog tijela zatražiti pokretanje postupaka izbora drugog člana Vijeća.

(3) Kada prestane dužnost prije isteka vremena članu Vijeća iz redova sveučilišnih profesora i saborskih zastupnika Vijeće će najkasnije u roku od 30 dana od ovlaštenog tijela zatražiti pokretanje postupka za izbor drugog člana Vijeća.

Članak 148.

Prije stupanja na dužnost član Vijeća daje pred Glavnim državnim odvjetnikom sabora prisegu: "Prisežem svojom čašću da ću se u obnašanju dužnosti člana Državnoodvjetničkog vijeća držati Ustava i zakona Republike Hrvatske i da ću savjesno obavljati svoju dužnost".

Članak 148.a

Za vrijeme dok obnašaju dužnost člana Vijeća zamjenici državnih odvjetnika ne mogu biti imenovani na državnoodvjetničku dužnost u državnom odvjetništvu višeg stupnja, niti mogu biti izabrani za državnog odvjetnika.

Članak 149.

(1) Predsjedniku i članu prestaje dužnost u Vijeću po sili zakona danom kad mu prestane dužnost koju je obavljao u vrijeme kada je izabran za predsjednika ili člana Vijeća.

(2) Ne smatra se prestankom dužnosti ako član Vijeća bude imenovan za zamjenika državnog odvjetnika u drugo državno odvjetništvo istoga stupnja.

(3) Odluku kojom se utvrđuje prestanak dužnosti člana donosi predsjednik Vijeća, a za predsjednika Vijeća zamjenik predsjednika.

(4) Predsjednik ili član Vijeća bit će razriješen dužnosti prije isteka vremena na koje je izabran:

1. ako to sam zatraži,

2. ako bude osuđen za kazneno djelo,

3. ako trajno izgubi sposobnost obavljati svoju dužnost.

(5) Prijedlog za razrješenje dužnosti člana Vijeća prije isteka vremena na koje je izabran iz razloga navedenih u stavku 4. ovoga članka može podnijeti Glavni državni odvjetnik za članove Vijeća iz reda zamjenika državnih odvjetnika i svaki predlagatelj u pogledu članova Vijeća koje su predložili u postupku utvrđivanja kandidata za predsjednika i članove Vijeća.

(6) Odluka o razrješenju člana Vijeća donosi se većinom glasova svih članova Vijeća.

(7) Odluku o razrješenju dužnosti člana Vijeća iz redova saborskih zastupnika i sveučilišnih profesora donosi tijelo koje ih je imenovalo odnosno izabralo, a za članove Vijeća iz redova zamjenika državnih odvjetnika odluku donosi Vijeće.

(8) Član Vijeća protiv kojega je pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti, a za koje se može izreći kazna zatvora od 5 godina ili teža kazna, ne može sudjelovati u radu Vijeća do pravomoćnog okončanja tog postupka. Odluku o udaljenju donosi Vijeće.

Članak 150.

(1) Ako predsjednik ili član Vijeća zatraži razrješenje od dužnosti, a Vijeće ne donese o tom zahtjevu odluku u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, Vijeće će na zahtjev predsjednika ili člana, utvrditi da mu je prestala dužnost danom proteka roka od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva za razrješenje od dužnosti.

(2) Sud koji je izrekao zatvorsku kaznu predsjedniku ili članu Vijeća dužan je bez odgode dostaviti pravomoćnu presudu Vijeću, koje će o tome odmah izvijestiti Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) Prijedlog da se pokrene postupak radi utvrđivanja trajnog gubitka sposobnosti člana Vijeća da obavlja svoju dužnost podnosi Kolegiju Državnog odvjetništva Republike Hrvatske predsjednik Vijeća, a za predsjednika najmanje tri člana Vijeća.

Članak 151.

(1) Ako je pokrenut postupak iz članka 149. stavka 3. podstavka 3. i 4. ovoga Zakona za kazneno djelo za koje može biti izrečena kazna zatvora, predsjednik ili član Vijeća može biti udaljen od obavljanja dužnosti na temelju odluke Vijeća koja se donosi većinom glasova svih članova.

(2) Odluku o udaljenju od obavljanja dužnosti donosi Vijeće:

- za člana, na prijedlog predsjednika Vijeća,
- za predsjednika, na prijedlog tri člana Vijeća.

(3) Vijeće može većinom glasova svih članova odlučiti da predsjednik ili član, protiv kojeg je pokrenut kazneni postupak, ne obavlja dužnost u Vijeću dok taj postupak traje.

4. Nadležnost i način rada

a) Nadležnost

Članak 152.

(1) U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje i razrješenje zamjenika državnih odvjetnika,
- imenovanje i razrješenje županijskih i općinskih državnih odvjetnika,
- vođenje postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti zamjenika državnih odvjetnika,
- premještaj zamjenika državnih odvjetnika,
- raspisivanje izbora za članove Vijeća iz redova zamjenika državnih odvjetnika,
- sudjelovanje u osposobljavanju i usavršavanju državnih odvjetnika, zamjenika i državnoodvjetničkih službenika,
- odlučivanje o prigovoru na ocjenu,
- provođenje postupka upisa kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i postupka polaganja završnog ispita,
- odlučivanje o prigovoru na završnu ocjenu kandidata u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike,
- vođenje očevidnika državnih odvjetnika i zamjenika,
- vođenje i kontrola imovinskih kartica državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika,
- obavljanje drugih poslova u skladu sa zakonom.

(2) Član Vijeća izuzet je od obavljanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja i razrješenja zamjenika državnih odvjetnika, imenovanja i razrješenja županijskih i općinskih državnih odvjetnika, premještaja zamjenika državnih odvjetnika, vođenju postupka i odlučivanju o stegovnoj odgovornosti zamjenika državnih odvjetnika i državnih odvjetnika, odlučivanja o prigovoru na ocjenu, provođenja postupka upisa kandidata u Državnu školu za pravosudne dužnosnike i postupka polaganja završnog ispita, odlučivanja o prigovoru na završnu ocjenu kandidata u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, nadzora nad ispravnosti prijavljenih podataka u imovinskim karticama državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika ako mu je kandidat ili državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika odnosno jedan od kandidata ili državnih odvjetnika ili zamjenika državnih odvjetnika:

1. bračni ili izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li bračni ili izvanbračni odnos prestao ili nije,
2. srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja,
3. u odnosu skrbnika, štíćenika, posvojitelja, posvojenika, hranitelja, hranjenika, smještene osobe ili udomitelja.

(3) Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz stavka 1. ovoga članka, dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

(4) Ako član Vijeća, izvan slučajeva iz stavka 2. ovoga članka, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku.

b) Način rada

Članak 153.

(1) Vijeće odlučuje u sjednici.

(2) Odluka Vijeća o razrješenju zamjenika državnog odvjetnika izrađuje se u pisanom obliku i sadrži obrazloženje u kojem se navode činjenice na temelju kojih je Vijeće u raspravljanju utvrdilo da postoje razlozi za razrješenje.

(3) Odluka iz stavka 2. ovoga članka potpisuje predsjednik Vijeća i ona se objavljuje u "Narodnim novinama".

(4) Sjednice saziva predsjednik, a u njegovoj odsutnosti član koji ga zamjenjuje.

(5) Iznimno, sjednica će biti sazvana na prijedlog najmanje tri člana Vijeća.

Članak 154.

Predsjednik Vijeća:

1. predstavlja Vijeće,
2. saziva i predsjedava sjednicama Vijeća,
3. predlaže dnevni red sjednica,
4. objavljuje rezultate glasovanja,
5. potpisuje akte koje donosi Vijeće,
6. skrbi o izvršavanju odluka Vijeća,
7. obavlja i druge poslove određene zakonom ili općim aktom.

Članak 155.

(1) Način rada Vijeća uređuje se poslovníkom koji se objavljuje u "Narodnim novinama".

(2) Poslovnik donosi Vijeće glasovima najmanje osam članova Vijeća.

(3) Stručne, administrativne i računovodstvene poslove za Vijeće obavlja tajništvo na čelu s tajnikom Vijeća.

(4) Na položaj, prava i obveze službenika i namještenika koji obavljaju poslove iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se propisi koji se odnose na državne službenike i namještenike.

(5) Tajnik Vijeća kojeg Vijeće imenuje putem javnog natječaja ima položaj načelnika sektora u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(6) Uvjeti za imenovanje tajnika propisuju se Poslovníkom o radu Vijeća.

Članak 156.

(1) Glavni državni odvjetnik najkasnije do kraja kalendarske godine donosi za sljedeću godinu plan popunjavanja slobodnih zamjениčkih mjesta u općinskim državnim odvjetništvima i dostavlja ga ministru nadležnom za poslove pravosuđa i predsjedniku Vijeća.

(2) Ako se tijekom godine zbog izmijenjenih okolnosti u pojedinom državnom odvjetništvu pojavi potreba popunjavanja većeg broja mjesta od onih navedenih u planu, Glavni državni odvjetnik će o tome izvijestiti ministra nadležnog za poslove pravosuđa i predsjednika Vijeća.

(3) Najviše do 30% od planom predviđenih mjesta zamjenika državnih odvjetnika može se popuniti trajnim premještajem zamjenika državnih odvjetnika iz državnih odvjetništava istog stupnja i iste vrste.

(4) Nakon donošenja Plana, a prije objave prvog oglasa za popunjavanje slobodnih mjesta predviđenih Planom, Vijeće u »Narodnim novinama« objavljuje poziv državnim odvjetnicima da u roku od 30 dana podnesu prijavu za trajni premještaj.

(5) Za zamjenike državnih odvjetnika koji su podnijeli prijavu za trajni premještaj Vijeće će zatražiti ocjenu obnašanja državnoodvjetničke dužnosti i suglasnost državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u koje traži premještaj.

(6) Na temelju ukupnog broja bodova iz ocjene o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti i suglasnosti državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u koje se traži premještaj Vijeće utvrđuje listu kandidata. Ako nije suglasan s premještajem kandidata u to državno odvjetništvo, državni odvjetnik je dužan pisano obrazložiti odbijanje davanja suglasnosti.

(7) Odluka o trajnom premještaju zamjenika državnog odvjetnika mora biti utemeljena na utvrđenoj listi prvenstva kandidata.

Članak 156.a

(1) U slučaju ukidanja ili preustroja državnog odvjetništva Vijeće će premjestiti državnog odvjetnika, odnosno zamjenika državnog odvjetnika na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državno odvjetništvo istog stupnja.

(2) Preustrojem državnog odvjetništva se smatra spajanje i razdvajanje državnog odvjetništva, promjena unutarnjeg ustrojstva državnog odvjetništva te promjena potrebnog broja zamjenika državnih odvjetnika u državnom odvjetništvu sukladno Okvirnim mjerilima za rad zamjenika državnih odvjetnika.

(3) Protiv odluke Vijeća o premještanju žalba nije dopuštena, a državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika imaju pravo pokrenuti upravni spor.

5. Postupak imenovanja i razrješenja zamjenika državnih odvjetnika

Članak 157.

(1) Slobodno mjesto zamjenika državnog odvjetnika objavljuje Vijeće na prijedlog Glavnog državnog odvjetnika.

(2) Državni odvjetnik u odvjetništvu u kojem postoji potreba za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika ili neposredno viši državni odvjetnik izvijestit će o tome Glavnoga državnog odvjetnika.

(3) Oglas o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u pravilu u "Narodnim novinama", a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta propisanih za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika kao i podatke o svom radu, te pisanu izjavu da pristaju na sigurnosne provjere koje se provode u skladu s posebnim propisom. Ako su zatražene provjere kandidat ima pravo upoznati se s rezultatima u skladu s posebnim propisima kojima je propisan postupak vršenja provjera.

(4) Odluku o objavi oglasa o slobodnim mjestima iz stavka 1. ovoga članka, kao i odluku o poništenju objavljenog oglasa, donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 157.a

(1) Za kandidate koji ispunjavaju uvjete za mjesto zamjenika općinskog državnog odvjetnika Vijeće će provesti postupak provjere znanja.

(2) Provjera znanja sastoji se od pisanja jedne radnje koja predstavlja donošenje i izradu državnoodvjetničke odluke. Kandidati pisane radnje izrađuju pod osobnom zaporkom.

(3) Kandidati mogu iz pisane radnje ostvariti najviše 100 bodova.

(4) Za državne odvjetnike i zamjenike državnog odvjetnika koji se ne javljaju prvi puta na oglas za imenovanje na mjesto zamjenika općinskog državnog odvjetnika ne provodi se postupak provjere znanja već se broj bodova iz stavka 3. ovoga članka za njih izračunava na način da se njihova ocjena iz članka 130. ovoga Zakona revalorizira u bodove na način određen u Pravilniku o načinu i provođenju te ocjenjivanju pisanog ispita i usmenog razgovora.

(5) Kandidati koji su na pisanoj provjeri znanja, odnosno revaloriziranjem bodova ostvarili više od 70 bodova, pozivaju se na usmeni razgovor na kojem se ocjenjuje motiviranost kandidata za rad u državnom odvjetništvu, sposobnost za komunikaciju s drugim osobama, rješavanje sukoba i donošenje odluka i sposobnost za prikupljanje podataka i dokaza potrebnih za donošenje odluke.

(6) Na usmenom razgovoru može se ostvariti najviše 50 bodova.

(7) Na temelju rezultata provjere znanja i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva i donosi odluku o imenovanju. Ukoliko kandidati ostvare isti broj bodova, prednost ima kandidat za kojeg je dano pozitivno mišljenje državnog odvjetnika (članak 159. stavak 3.).

(8) Vijeće u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donosi Pravilnik o načinu i provođenju te ocjenjivanju pisanog ispita i usmenog razgovora.

Članak 158.

(1) Nakon proteka roka iz članka 157. stavka 3. ovoga Zakona, odnosno prije isteka roka iz članka 157. stavka 4. ovoga Zakona, Glavni državni odvjetnik zatražit će mišljenje o svim kandidatima za zamjenike državnog odvjetnika od nadležnih državnih odvjetnika i kolegija. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili te podatke o radu kandidata kojima raspolaže Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

(2) Mišljenje o kandidatima daju:

- za zamjenika općinskoga državnog odvjetnika, županijski državni odvjetnik, državni odvjetnik toga državnog odvjetništva i kolegij općinskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika,

- za zamjenika županijskoga državnog odvjetnika Glavni državni odvjetnik, državni odvjetnik toga državnog odvjetništva i kolegij županijskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika,

- za zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika, Glavni državni odvjetnik i Kolegij Državnoga odvjetništva Republike Hrvatske.

(3) Glavni državni odvjetnik će od nadležnoga državnog tijela zatražiti za kandidate koji su dali pisanu izjavu da na to pristaju, provođenje sigurnosne provjere. Podaci o rezultatima sigurnosne provjere službena su tajna i mogu se koristiti samo u postupku imenovanja zamjenika državnih odvjetnika.

(4) Glavni državni odvjetnik dostavit će Vijeću listu kandidata koji ispunjavaju uvjete za imenovanje s mišljenjima iz članka 159. stavka 3. ovoga Zakona. Uz listu kandidata koji ispunjavaju uvjete Vijeće će se izvjestiti o svim prijavljenim kandidatima, a dostavit će mu se i prijave kandidata sa svim relevantnim podacima prikupljenima u postupku davanja mišljenja.

Članak 159.

(1) U postupku davanja mišljenja državni odvjetnik državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika zatražit će podatke o kandidatima:

- od predsjednika suda, ako je kandidat već obavljao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudačkog vježbenika, odnosno drugu dužnost u pravosuđu,

- od drugih državnih tijela i organizacija, te pravnih osoba, koje mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika odgovarajućega državnog odvjetništva.

(2) Nakon pribavljanja podataka pozvat će se kandidati na razgovor koji s kandidatom obavlja državni odvjetnik i najmanje dva člana kolegija državnog odvjetništva. Državni odvjetnik i dva člana kolegija mogu s kandidatom razgovarati zajednički ili odvojeno.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se kada se daje mišljenje za kandidate za zamjenike općinskih državnih odvjetnika.

(4) Mišljenja o kandidatima za državnoodvjetničku dužnost izrađuju se u pisanom obliku i sadrže obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika odgovarajućega državnog odvjetništva. U izradi obrazloženja cijenit će se na odgovarajući način kriteriji iz članka 130. ovoga Zakona. Uz mišljenje se dostavlja i ocjena obnašanja dužnosti kandidata.

(5) U izradi obrazloženja za zamjenika općinskog državnog odvjetnika mora se uzeti u obzir zbroj bodova utvrđenih na listi prvenstva u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike.

(6) Mišljenja se moraju dostaviti najkasnije u roku od 60 dana od dana kad je mišljenje zatraženo. Ako mišljenje ne bude dostavljeno, Glavni državni odvjetnik podnijet će Vijeću listu svih kandidata koji ispunjavaju uvjete za zamjenika državnog odvjetnika, sa svojim mišljenjem i podacima kojima raspolaže po službenoj dužnosti.

Članak 160.

(1) Vijeće u postupku imenovanja može donijeti odluku o pozivanju svih ili pojedinih kandidata na razgovor. Vijeće će u tom slučaju imenovati povjerenstvo od tri člana vijeća koji će razgovarati s kandidatima, a ujedno će odlučiti hoće li se s kandidatima razgovarati zajednički ili odvojeno.

(2) Ako su za kandidata već bile dane ocjene obnašanja dužnosti, Vijeće će uzeti takve ocjene u obzir pri donošenju odluke.

Članak 161.

(1) Kod imenovanja zamjenika državnog odvjetnika Vijeće cijeni kriterije iz članka 130. ovoga Zakona uzimajući u obzir mišljenje državnog odvjetnika i nadležnog kolegija.

(2) Odluka Vijeća o imenovanju zamjenika državnog odvjetnika s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.

(3) Odluka o imenovanju objavljuje se u "Narodnim novinama".

(4) Zamjenik državnog odvjetnika dužan je stupiti na dužnost u roku koje odredi Vijeće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana imenovanja.

(5) Ako zamjenik državnog odvjetnika ne stupi na dužnost u roku iz stavka 3. ovoga članka, smatrat će se da nije ni imenovan.

Članak 162.

Vijeće će na zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika ili po službenoj dužnosti poništiti odluku o imenovanju ako utvrdi:

- da imenovani zamjenik državnog odvjetnika nije ispunjavao uvjete za imenovanje,

- da je odluka utemeljena na neistinitim podacima i dokazima,

- da zamjenik državnog odvjetnika bez opravdanog razloga nije niti u roku od šest mjeseci nakon imenovanja položio prisegu,
- da je do imenovanja došlo uslijed kaznenog djela kandidata ili predsjednika ili člana Vijeća.

Članak 163.

(1) Prije stupanja na dužnost zamjenik državnog odvjetnika dat će prisegu pred predsjednikom Vijeća ili članom Vijeća kojeg on odredi.

(2) Županijski državni odvjetnik i općinski državni odvjetnik daju prisegu pred Glavnim državnim odvjetnikom.

(3) Glavni državni odvjetnik prisegu dat će pred predsjednikom Hrvatskoga sabora.

(4) Prisega glasi:

“Prisežem da ću se u svom radu držati Ustava i zakona i da ću štiti jedinstvenost, suverenitet i pravni poredak Republike Hrvatske”.

Članak 164.

(1) Državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika obvezni su u roku od 30 dana od dana stupanja na dužnost podnijeti Vijeću izvješće o svojoj imovini, stalnim приходima te imovini svoga bračnog druga i maloljetne djece na taj dan, a ako je tijekom obnašanja dužnosti došlo do bitne promjene istekom godine u kojoj je promjena nastala i izvješće po prestanku obnašanja državnoodvjetničke dužnosti.

(2) Državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika su obvezni u izvješću iz stavka 1. ovoga članka podnijeti podatke i o novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos netoprihoda državnog odvjetnika, odnosno zamjenika državnog odvjetnika.

(3) Prije nego što izvrši obveze iz stavka 1. ovoga članka dužnosnik ne može primiti plaću.

(4) Ako državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ne izvrše obvezu iz stavka 1. i 2. ovoga članka, Vijeće će o tome obavijestiti Glavnoga državnog odvjetnika koji će ga pozvati da roku od 15 dana dostavi tražene podatke ili da dopuni dostavljene podatke. Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ni u ovom roku ne dostavi tražene podatke, Glavni državni odvjetnik pokrenut će protiv državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika stegovni postupak zbog stegovnog djela iz članka 137. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona.

(5) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini pravilnikom propisuje Vijeće.

(6) Javnost ima pravo uvida u prijavu o imovini, sukladno posebnim zakonima.

Članak 164.a

(1) Vijeće vodi i kontrolira imovinske kartice državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

(2) Nakon prvog primitka imovinske kartice državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika Vijeće će zatražiti od Porezne uprave i drugih tijela podatke kojima raspolažu o njihovoj imovini i usporediti ih s podacima u prijavi imovine.

(3) Ako za imovinu koju je državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika naveo u imovinskoj kartici nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Vijeće će zatražiti od državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika pisano očitovanje.

(4) Ako se podaci u imovinskoj kartici o imovini koje je Vijeće pribavilo na način opisan u stavku 1. ovoga članka razlikuju od podataka koja je državni odvjetnik, odnosno zamjenik državnog odvjetnika naveo u imovinskoj kartici, te ako se iz očitovanja državnog odvjetnika odnosno zamjenika državnog odvjetnika utvrdi nerazmjer u odnosu na njegova primanja i imovinu, Vijeće će o tome obavijestiti državnog odvjetnika u kojem zamjenik državnog odvjetnika obnaša dužnost, odnosno neposredno višeg državnog odvjetnika radi pokretanja stegovnog postupka.

6. Stegovni postupak, udaljenje od dužnosti i postupak za razrješenje

a) Tijela stegovnog postupka

Članak 165.

(1) U stegovnom postupku u prvom stupnju odlučuje Vijeće većinom glasova svih članova.

(2) Ako se stegovni postupak vodi protiv člana Vijeća, taj je član izuzet od odlučivanja u stegovnom postupku.

Članak 166.

(1) Ako postoji osnovana sumnja da je zamjenik državnog odvjetnika počinio stegovno djelo, državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja državnoodvjetničku dužnost dužan je protiv njega podnijeti zahtjev za pokretanje stegovnog postupka.

(2) Zahtjev za pokretanje postupka zbog počinjenja stegovnog djela može podnijeti i neposredno viši državni odvjetnik i Glavni državni odvjetnik ili ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(3) Zahtjev za pokretanje postupka pred Vijećem zastupa ovlašteni podnositelj iz stavka 1. i 2. ovoga članka ili osoba koju on ovlasti.

(4) Ako je za donošenje odluke o pokretanju stegovnog postupka potrebno provesti izvide Vijeće s liste zamjenika županijskog državnog odvjetnika i zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, koju sastavlja početkom svake kalendarske godine, određuje jednog ili više zamjenika radi provođenja te radnje.

(5) Zamjenik ili zamjenici koji su određeni za provođenje izvida dužni su izvršiti nalog ili zahtjev Vijeća.

b) Tijek stegovnog postupka

Članak 167.

(1) Zahtjev za pokretanje stegovnog postupka podnosi se u pisanom obliku i sadrži osobne podatke o zamjeniku državnog odvjetnika čija se stegovna odgovornost traži, opis stegovnog djela, prijedlog za izricanje određene stegovne kazne te obrazloženje iz kojeg proizlazi osnovanost sumnje.

(2) Odmah nakon primitka zahtjeva zakazat će se ročište na koje će se pozvati zamjenik državnog odvjetnika i podnositelj zahtjeva. Zamjeniku državnog odvjetnika protiv kojeg je podnesen zahtjev za pokretanje stegovnog postupka dostavlja se uz poziv zahtjev za pokretanje stegovnog postupka, a u pozivu će ga se upozoriti da na ročištu može biti nazočan i njegov branitelj i da se ročište može održati i bez njegove nazočnosti.

(3) Ako zamjenik državnog odvjetnika koji je osobno primio poziv ne dođe na ročište i ne opravda svoj izostanak Vijeće može donijeti odluku o zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka. Vijeće može odlučiti o zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka bez nazočnosti zamjenika državnog odvjetnika i u slučaju kad je očigledno da izbjegava doći na ročište.

(4) Ročište je nejavno osim ako zamjenik državnog odvjetnika protiv kojeg je zahtjev podnesen ne zatraži drukčije.

(5) Ako nakon ročišta Vijeće ustanovi da postoji osnovana sumnja da je počinjeno stegovno djelo, donijet će odluku o pokretanju stegovnog postupka. U tom slučaju Vijeće može zatražiti i poduzimanje određenih izvida od zamjenika državnog odvjetnika iz članka 166. stavka 5. ovoga Zakona.

(6) Protiv odluke o pokretanju stegovnog postupka nije dopuštena posebna žalba.

Članak 168.

(1) Ako je ovlašteni predlagatelj u zahtjevu predložio izricanje stegovne kazne razrješenja od dužnosti, Vijeće će bez odgode odlučiti o zahtjevu o privremenom udaljenju od obavljanja dužnosti. Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i s obrazloženjem.

(2) Protiv odluke o privremenom udaljenju žalba nije dopuštena.

Članak 169.

(1) Ovlašteni podnositelj može izmijeniti ili dopuniti zahtjev. Ako izvan rasprave podnositelj izmijeni ili dopuni zahtjev, Vijeće će najkasnije u roku od 15 dana po primitku zahtjeva zakazati raspravu. Na raspravu će se pozvati ovlašteni podnositelj zahtjeva, zamjenik državnog odvjetnika i njegov branitelj.

(2) Prije rasprave izdvojit će se iz spisa svi dokazi, na kojima se ne može temeljiti odluka u stegovnom postupku.

Članak 170.

(1) U postupku odlučivanja o stegovnoj odgovornosti zamjeniku državnog odvjetnika protiv kojeg se postupak vodi, mora se pružiti mogućnost da iznese svoju obranu osobno ili uz branitelja kojega izabere.

(2) Ako zamjenik državnog odvjetnika koji je osobno primio poziv ne dođe na ročište i ne opravda svoj izostanak Vijeće može provesti postupak bez nazočnosti zamjenika u slučaju kad je očigledno da izbjegava doći na ročište.

(3) Javnost će se isključiti s glasovanja i donošenja odluke o stegovnoj odgovornosti. Odluka će se uvijek javno proglasiti.

(4) Odluka kojom se utvrđuje da je zamjenik državnog odvjetnika stegovno odgovoran i kojom mu se izriče stegovna kazna može se odnositi samo na stegovno djelo i osobu koje je podnositelj zahtjeva označio u svom zahtjevu.

(5) Odluka mora biti izrađena i otpremljena strankama u roku od 15 dana nakon njezina donošenja.

Članak 171.

Protiv odluke o stegovnoj odgovornosti zamjenik državnog odvjetnika može se pokrenuti upravni spor.

Članak 172.

(1) Stegovni postupak provodi se odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na skraćeni postupak, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) U stegovnom postupku ne plaćaju se pristojbe a troškove postupka snosi državno odvjetništvo u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja dužnost.

c) Udaljenje od obavljanja dužnosti

Članak 173.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika bit će udaljen od dužnosti:

- ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna ili dok se nalazi u pritvoru,
- zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja državnoodvjetničke dužnosti ili
- zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela.

(2) Zamjenik državnog odvjetnika može biti udaljen od dužnosti:

- ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina,
- ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem državnoodvjetničke dužnosti bez prethodnoga pisanog odobrenja državnog odvjetnika.

(3) Odluku o udaljenju od dužnosti u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik.

(4) Zahtjev za udaljenje od dužnosti u slučajevima iz stavka 2. ovoga članka Vijeću podnosi državni odvjetnik u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja dužnost, državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva ili Glavni državni odvjetnik.

(5) Protiv odluke o udaljenju iz stavka 3. ovoga članka zamjenik državnog odvjetnika ima pravo prigovora Vijeću u roku od tri dana, o čemu je Vijeće dužno donijeti odluku u daljnjem roku od 15 dana. Ako Vijeće ne donese odluku u navedenom roku, smatra se da je udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti prestalo.

Članak 174.

(1) Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i s obrazloženjem.

(2) Protiv odluke Vijeća o privremenom udaljenju žalba nije dopuštena.

Članak 175.

(1) Privremeno udaljenje od obavljanja dužnosti određuje se na rok od 3 mjeseca, po proteku toga roka može ga Vijeće iz opravdanih razloga, na jednak način produljiti za daljnja tri mjeseca. Privremeno udaljenje može trajati do pravomoćnog okončanja stegovnog postupka, koji u tom slučaju Vijeće mora provesti u roku od godinu dana.

(2) Za vrijeme privremenog udaljenja od dužnosti zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na jednu polovinu plaće.

(3) U slučaju oslobađajuće odluke u stegovnom postupku odluka o privremenom udaljenju prestaje po sili zakona danom pravomoćnosti odluke Vijeća. U tom slučaju ili u slučaju da je izrečena stegovna mjera novčane kazne ili ukora, zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na isplatu razlike neisplaćene plaće za vrijeme trajanja posljedica odluke o udaljenju od obavljanja dužnosti.

d) Postupak za razrješenje

Članak 176.

(1) Zahtjev za razrješenje zamjenika državnog odvjetnika može podnijeti državni odvjetnik u državnom odvjetništvu u kojemu zamjenik državnog odvjetnika radi, viši državni odvjetnik i Glavni državni odvjetnik.

(2) Zamjenik državnog odvjetnika može postaviti zahtjev za svoje razrješenje putem državnog odvjetnika kojemu je zamjenik.

(3) Zahtjev za razrješenje zamjenika državnog odvjetnika zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti može se temeljiti samo na pravomoćnoj odluci suda o oduzimanju poslovne sposobnosti ili pravomoćnoj odluci nadležnog tijela da su tjelesna ili duševna svojstva zamjenika državnog odvjetnika takva da onemogućuju obavljanje državnoodvjetničke dužnosti. Ako se zamjenik državnog odvjetnika odbije podvrći odgovarajućem medicinskom pregledu, Vijeće će mu, na prijedlog podnositelja zahtjeva za razrješenje, naložiti da pristupi odgovarajućim pregledima, a ako on to ne učini, razriješt će se dužnosti.

Članak 177.

(1) U postupku razrješenja Vijeće samo pribavlja dokaze, ili to povjerava određenom državnom odvjetništvu.

(2) Zamjeniku državnog odvjetnika čije se razrješenje zahtijeva mora se omogućiti da se izjasni o zahtjevu, osim ako nije sam podnio zahtjev za razrješenje.

(3) Odluka o razrješenju donosi se većinom glasova ukupnog broja članova Vijeća.

(4) Odluka o razrješenju donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

(5) Protiv odluke o razrješenju iz razloga navedenih u članku 113. stavku 1. točki 1. do 4. ovoga Zakona zamjenik državnog odvjetnika može pokrenuti upravni spor.

Članak 178.

Ako je zamjenik državnog odvjetnika zatražio razrješenje od dužnosti, a Vijeće ne donese odluku o razrješenju u roku od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva, Glavni državni odvjetnik će rješenjem utvrditi da je zamjeniku državnog odvjetnika prestala dužnost danom proteka roka od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva za razrješenje.

7. Sredstva za rad Državnoodvjetničkog vijeća

Članak 179.

(1) Za rad Vijeća osiguravaju se posebna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

(2) Naredbodavac za izvršenje financijskog plana sredstava iz stavka 1. ovoga članka je predsjednik Vijeća.

Članak 180.

(1) Predsjedniku i članovima Vijeća zbog obavljanja dužnosti pripada naknada nastalih troškova, naknada za neostvarenu plaću ili zaradu i nagrada.

(2) Odluku o uvjetima i visini naknada i nagrade iz stavka 1. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske.

Članak 181.

(1) Vijeće je dužno osnovati stručnu službu u roku od tri mjeseca sukladno poslovniku Vijeća.

(2) Položaj, prava, obveze i odgovornosti službenika i namještenika u stručnoj službi uređuje se u skladu s propisima koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike.

(3) Do početka rada stručne službe Vijeća administrativne, tehničke i računovodstvene poslove obavljat će Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

Glava XI. DRŽAVNOODVJETNIČKI SLUŽBENICI I NAMJEŠTENICI

1. Zasnivanje i prestanak radnog odnosa, plaća i ostala prava

Članak 182.

(1) Broj službenika i namještenika za obavljanje stručnih uredskih i tehničkih poslova utvrđuje državni odvjetnik uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

(2) Zasnivanje i prestanak radnog odnosa službenika i namještenika, plaće i ostala prava, obveze i odgovornosti iz rada, potrebnoj školskoj spremi, trajanju i obavljanju vježbeničke prakse, uvjetima za polaganje stručnog ispita, program i način polaganja tog ispita te druga pitanja s tim u svezi uređuje se propisima koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike.

(3) Kod prijama službenika i namještenika u državna odvjetništva mora se voditi računa o zastupljenosti službenika i namještenika pripadnika nacionalnih manjina.

(4) U slučaju spajanja državnih odvjetništava službenici i namještenici državnih odvjetništava koja se spajaju bit će preuzeti sukladno odredbama Zakona o državnim službenicima.

2. Tajnik državnog odvjetništva

Članak 183.

(1) Državno odvjetništvo s više od deset zamjenika državnog odvjetnika može imati tajnika. Tajnik državnog odvjetništva pomaže državnom odvjetniku u obavljanju poslova uprave.

(2) Za tajnika državnog odvjetništva može biti imenovana osoba koja ima završen pravni fakultet.

(3) Za tajnika Državnog odvjetništva Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja ispunjava uvjete za višeg savjetnika ili savjetnika u općinskom ili županijskom državnom odvjetništvu.

3. Državnoodvjetnički savjetnici

Članak 184.

(1) Državno odvjetništvo može imati savjetnike i više savjetnike.

(2) Savjetnici pomažu državnom odvjetniku ili njegovom zamjeniku u radu, izrađuju nacрте odluka, uzimaju na zapisnik prijave, podneske i izjave građana te obavljaju samostalno ili pod nadzorom i po uputama državnog odvjetnika ili njegova zamjenika druge stručne poslove predviđene zakonom i propisima donesenim na osnovi zakona.

(3) Za savjetnika u općinskom i županijskom državnom odvjetništvu može biti primljena osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit.

(4) Za višeg državnoodvjetničkog savjetnika u općinskom i županijskom državnom odvjetništvu može biti imenovana osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava, položen pravosudni ispit i koja je radila najmanje dvije godine kao državnoodvjetnički ili sudski savjetnik, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje pet godina.

(5) Državnoodvjetnički savjetnik u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, može biti osoba koja ima položen pravosudni ispit i najmanje dvije godina radila kao državnoodvjetnički savjetnik.

(6) Viši državnoodvjetnički savjetnik u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može biti osoba koja je najmanje šest godina radila kao pravosudni dužnosnik ili bila državnoodvjetnički savjetnik najmanje osam godina nakon položenoga pravosudnog ispita.

Članak 185.

(1) Osim savjetnika koji obavljaju poslove navedene u članku 184. stavku 2. ovoga Zakona ministar nadležan za poslove pravosuđa svake godine određuje broj slobodnih mjesta višeg savjetnika u općinskim državnim odvjetništvima u kojima postoje potrebe za imenovanje zamjenika općinskog državnog odvjetnika, a koji se upućuju u Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(2) Za višeg savjetnika iz stavka 1. ovoga članka može biti primljena osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit, te koja je na prijemnom ispitu za Državnu školu za pravosudne dužnosnike postigla najbolji uspjeh.

(3) Uvjeti i način primanja savjetnika u općinska državna odvjetništva i način pohađanja Državne škole za pravosudne dužnosnike, utvrđuje ministar nadležan za poslove pravosuđa posebnim zakonom.

(4) Nakon završetka Državne škole za pravosudne dužnosnike viši savjetnici iz stavka 1. ovoga članka ostaju raditi u državnom odvjetništvu do imenovanja za zamjenika u općinskim državnim odvjetništvima.

(5) Tijekom pohađanja Državne škole za pravosudne dužnosnike savjetnici iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo na plaću višeg državnoodvjetničkog savjetnika, kao i druga prava prema posebnom pravilniku koji donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(6) Ako savjetnik iz stavka 1. ovoga članka u roku utvrđenom posebnim zakonom ne završi Državnu školu za pravosudne dužnosnike prestaje mu radni odnos u državnom odvjetništvu u koje je savjetnik primljen radi upućivanja u Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(7) Ako savjetnik i viši savjetnik iz članka 184. ovoga Zakona koji je primljen u državno odvjetništvo pohađa Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a u roku utvrđenom posebnim zakonom ne završi Državnu školu za pravosudne dužnosnike, nastavlja raditi u državnom odvjetništvu u kojem je primljen.

Članak 186.

(1) Državnoodvjetnički savjetnici u kaznenim odjelima mogu zastupati optužne akte u skraćenom postupku za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do pet godina.

(2) Na temelju posebne punomoći nadležnoga državnog odvjetnika državnoodvjetnički savjetnici u građansko-upravnim odjelima državnih odvjetništava mogu obaviti zastupanja pred sudovima, upravnim i drugim tijelima.

(3) Punomoć ovlašćuje državnoodvjetničke savjetnike na obavljanje svih radnji u postupku, osim ovlaštenja za podnošenje tužbe, povlačenje tužbe, priznavanje tužbenog zahtjeva, odricanje od tužbenog zahtjeva, zaključenja nagodbe, podnošenje pravnog lijeka, odricanje od izjavljivanja pravnog lijeka te odustajanje od izjavljenog pravnog lijeka.

(4) Državnoodvjetnički savjetnici u građansko-upravnim odjelima općinskih državnih odvjetništava u okviru ovlaštenja iz punomoći prema stavku 2. ovoga članka samostalno zastupaju u sporovima čija je vrijednost predmeta spora do 100.000,00 kuna, a u građansko-upravnim odjelima županijskih državnih odvjetništava u sporovima čija vrijednost spora ne prelazi 500.000,00 kuna.

4. Stručni suradnici

Članak 187.

(1) Državno odvjetništvo može imati službenike drugih struka s višom ili visokom školskom spremom i propisanim radnim iskustvom kriminalističkog, defektološkoga, sociološkoga, pedagoškoga, ekonomskoga, knjigovodstveno-financijskog i drugoga odgovarajućeg obrazovanja.

(2) Stručni suradnici iz stavka 1. ovoga članka kao stručni pomoćnici pomažu državnom odvjetniku ili zamjeniku državnog odvjetnika u radu u stvarima u kojima su potrebna stručna znanja a mogu i samostalno obavljati poslove kad je to određeno zakonom ili drugim propisom.

5. Državnoodvjetnički vježbenici

Članak 188.

(1) Broj vježbeničkih mjesta u državnim odvjetništvima utvrđuje Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske po prethodnoj suglasnosti ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

(2) Uvjeti i način primanja državnoodvjetničkih vježbenika u državna odvjetništva, trajanje i način obavljanja vježbeničke prakse, određuje se posebnim zakonom.

DIO PETI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 189.

(1) Državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika imenovani prema propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju obavljati državnoodvjetničku dužnost u državnom odvjetništvu u koje su imenovani.

(2) Postupci imenovanja zamjenika državnog odvjetnika koji su u tijeku stupanjem na snagu ovoga Zakona nastaviti će se po odredbama ovoga Zakona.

(3) Stegovni postupci koji su u tijeku dovršiti će se po odredbama zakona po kojem su započeti, osim ako ovaj Zakon nije povoljniji.

Članak 190.

(1) Do donošenja propisa koje po odredbama ovoga Zakona donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa primjenjivat će se propisi državnog odvjetništva koji su na snazi u dijelu u kojem nisu u suprotnosti s ovim Zakonom.

(2) Propise koje po odredbama ovoga Zakona donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 191.

(1) Državni odvjetnici u državnim odvjetništvima koja se spajaju, danom spajanja tih državnih odvjetništava prestaju obnašati dužnost i nastavljaju s radom kao zamjenici državnog odvjetnika u spojenom državnom odvjetništvu.

(2) Kada državni odvjetnici prestanu obnašati svoju dužnost radi spajanja državnih odvjetništava, državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva odredit će zamjenika državnog odvjetnika iz tih državnih odvjetništava, odnosno zamjenika državnog odvjetnika iz neposredno višega državnog odvjetništva da obavlja poslove državnoodvjetničke uprave do imenovanja novoga državnog odvjetnika spojenoga državnog odvjetništva, ali najdulje do godinu dana.

Članak 192.

Zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske upućuje se u Eurojust kao državni odvjetnik za vezu, radi izvršavanja zadataka utvrđenih Sporazumom između Republike Hrvatske i Eurojust-a od 9. studenog 2007.

Članak 193.

Državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika koji su imenovani prema propisima koji su na snazi do 1. siječnja 2014. godine, nisu dužni pohađati Državnu školu za pravosudne dužnosnike i nastavljaju obnašati državnoodvjetničku dužnost.

Članak 194.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o državnom odvjetništvu ("Narodne novine" br. 51/01., 58/06., 16/07., 20/07. i 146/08.), osim članka 14. stavka 2. koji prestaje važiti 31. kolovoza 2011. i članka 62. stavka 2 i članka 63. stavka 1. koji prestaju važiti 31. prosinca 2012. godine.

Članak 195.

Ovaj Zakon objavit će se u "Narodnim novinama", a stupa na snagu 1. srpnja 2009., osim:
- članka 109. stavka 2., članka 110. stavka 1 i članka 159. stavka 5., koji stupaju na snagu 1. siječnja 2013. godine.

Prijelazne i završne odredbe iz "Narodnih novina" broj 116. od 13.10.2010.

Članak 47.

(1) Zamjenici državnih odvjetnika koji su imenovani na vrijeme od pet godina, prema propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona, nastavljaju obavljati državno odvjetničku dužnost stalno.

(2) Pojedinačne odluke o stalnom imenovanju iz stavka 1. ovoga članka donijet će Vijeće u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 48.

(1) Postupci imenovanja općinskih i županijskih državnih odvjetnika započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama ovoga Zakona.

(2) Županijski i općinski državni odvjetnici imenovani prema propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona ostaju na dužnosti do isteka vremena na koje su imenovani.

Članak 49.

(1) Svi postupci imenovanja zamjenika državnih odvjetnika koji su u tijeku, nastaviti će se i provesti po odredbama zakona koji je bio na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona, osim što će se zamjenici državnog odvjetnika imenovati stalno.

(2) Svi postupci pred Vijećem provest će se i dovršiti po odredbama zakona koji je bio na snazi do stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 50.

Stupanjem na snagu članaka 1. - 230., 232. - 496. i 509. - 569. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08.) državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika koji rade na poslovima istrage imaju pravo na staž osiguranja s povećanim trajanjem na način da se svakih 12 mjeseci rada na takvim poslovima računa kao 15 mjeseci staža osiguranja.

Članak 51.

(1) Vijeće će Poslovnik o radu Vijeća iz članka 39. ovoga Zakona i Pravilnik iz članka 42. ovoga Zakona uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu Zakona.

(2) Vijeće je dužno osnovati Tajništvo u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 52.

(1) Izbor članova Povjerenstva provest će se u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Dekani pravnih fakulteta donijet će Poslovnik o radu povjerenstva za provođenje izbora u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 53.

(1) Izbor članova Vijeća po odredbama ovoga Zakona obaviti će se najkasnije u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu Zakona.

(2) Trideset dana nakon provedenih izbora za članove Povjerenstva, Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske sazvat će prvu konstituirajuću sjednicu Povjerenstva.

(3) Vijeće donosi odluku o raspisivanju izbora za članove Vijeća te obavještava Hrvatski sabor da imenuje dva saborska zastupnika za članove Vijeća, i dekane pravnih fakulteta da imenuju članove Vijeća iz redova sveučilišnih profesora pravnih znanosti.

Članak 54.

(1) Vijeće će Pravilnik iz članka 44. ovoga Zakona donijeti u roku od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do donošenja Pravilnika iz stavka 1. ovoga članka ostaje na snazi Pravilnik o načinu postupanja s izvješćima o imovini sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika ("Narodne novine" broj 24/07. i broj 20/10.).

Članak 55.

Članak 42. ovoga Zakona kojim se dodaje članak 157.a prestaje važiti 31. prosinca 2012.

Članak 56.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama" (dakle 21.10.2010. godine).

Prijelazne i završne odredbe iz "Narodnih novina" broj 130. od 16.11.2011.

Članak 12.

U članku 159. stavak 3. prestaje važiti 31. prosinca 2012.

Članak 13.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama", osim članka 2. kojim se mijenja članak 32. ovoga Zakona koji stupa na snagu 1. siječnja 2012.